

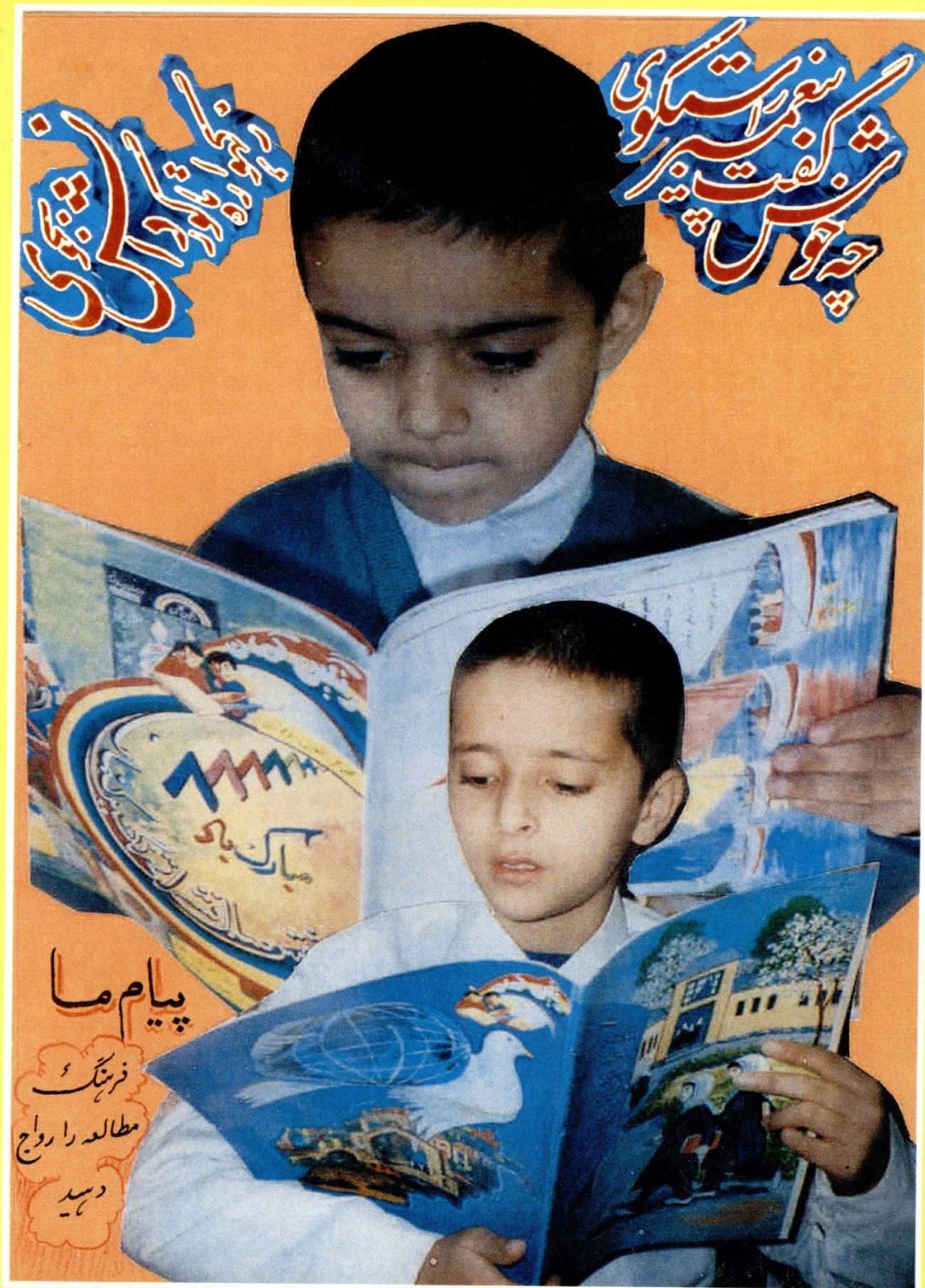
سال هشتم، شماره نود و یکم

بین الملل

وزیری ۱۳۸۲ هشتم جون ۲۰۲۳
خصوص اطفال و نوجوانان

Ketabton.com

این قصه دلخسپ را در صفحه ۳۵ بخوانید

شماره ۹۱ جون ۱۴۲۴ - ربیع الاول ۱۳۸۲ هـ شو - م ۲۰۳ جوزا

Rangeen Kaman

(The Rainbow) is published monthly for Afghan children and youths with particular focus on Islamic, informative and social education related topics. The magazine aims to promote the readers' level of knowledge and disseminate peace and reconciliation messages in the Afghan society.

Reader's contributions are the strength of this magazine.

ماه نامه رنگین کمان انعکاس
دهنده مسائل اسلامی،
آموزشی، تربیتی و اکشافی
بوده، هدف از نشر آن بلند بردن
سطح دانش و رسانیدن پیام صلح
و آرامش برای اطفال و
نوجوانان در داخل و خارج
افغانستان عزیز میباشد. همکاری
خواننده گان گرامی قوت قلب
مجله است.

در رنگین کمان میاشتنی د اسلامی،
آموزشی، تربیتی او انکشافی
مسایل منعکسونکی د. د
خپریده هدف بې د گران افغانستان
په دنه او بهر کې د ماشومانو او
تنکیو خوانانو د پوهې د سطحې
لوروالی او هفوی ته د سولې او
آرامی د پیغام رسول دی.
ددرنو لوستونکو همکاری مجلې ته
د زړه ډاډ وریښي.

در این شماره میخوانید

۴	محمد «ص» در شیرخوارگی...
۵	بیان مسایل اسلامی
۶	قصه های من و پدرکلام
۱۴	قصه های کوتاه اما خواندنی
۱۶	گل پری و ثریا
۱۷	دوه کوتربی
۲۹	نکته ها
۳۰	گل های سر سبد
۳۳	فیل او مرغی

او نور په زړه پوري مطالب

رنگین کمان مخصوص اطفال و نوجوانان

مؤسس : راز محمد دلیلی

تعت نظر : هیئت تحریر

صاحب امتیاز : بنیاد اکشافی حکیم سنانی SDF (استیتوت تعلیمی و آموزشی سنانی)

مدیر مسؤول : حفیظه «سائی»

کمپیوٹر دیزاينر : سیف الله «زمانی»

گرافیست : طیف احمد «غفوری»

سال تأسیس : ۱۳۷۳ هـ. ش

آدرس پشاور : خانه نمبر A-10/F، رحمان بابا رود، یونیورستی

تاون، پشاور، پاکستان. شماره تلفن: ۸۴۰۲۱۵

شماره های تیلفون : ۹۲+۹۱-۰۴۰۲۱۵ - ۰۴۰۲۱۶۵ - ۰۴۰۲۱۶۶ - ۰۴۰۲۱۶۷

پست الکترونیکی با E-Mail : sieal@brain.net.pk

پست بکس : G.P.O. Box # 73

آدرس دفتر کابل : کوچه جرمون کلب، چار راهی حاجی یعقوب، شهرنو

تیلفون : ۳۲۲۴۷۴

آدرس دفتر هرات : باعجه شغال، جاده مخابرات، شهرهرات

تیلفون: ۲۲۲۶۲۷

تیاز : شماره ۱۲۰۰۰

Web Site: <http://www.sanayee.org>

حمد

ملکا ذکر تو گویم که تو پاکی و خدائی
نروم جز به همان ره که تو ام راهنمائی
همه درگاه تو جویم همه از فضل تو پویم
همه توحید تو گویم که به توحید سزائی
تو حکیمی، تو عظیمی، تو کریمی، تو رحیمی
تونماینده فضلی تو سزاوار ثنائی
همه عزی و جلالی همه علمی و یقینی
همه نوری و سروری، همه جودی و سخائی
لب و دندان سنائی همه توحید تو گوید
مگر از آتش دوزخ بودش روی رهائی

از حضرت حکیم سنائی رحمت الله (ع)

اطفال و نوجوانان عزیز!

شماره ۹۱ رنگین کمان محبوب شما بسیار دلچسپ و خواندنی است زیرا دوستان و علاقمندان موضوعات را خود شان ترتیب و یا مطالب و فرمایشات خود را ارسال کرده اند. وقتی یکی از اعضای هئیت تحریر به همه پرسی نزد شاگردان مکاتب کابل رفت آن ها نظر دادند لطفاً برای ما قصه چاپ کنید. ما هم قصه، کا کا فرهاد را درین شماره هدیه می کنیم.

اطفال و نوجوانان عزیز!

اتحاد، اتفاق و همدلی نتیجه، پریار و پر شمر دارد. امیدواریم تا شما هم در هرجاییکه هستید به ما یاری رسانیده در رنگینی مجله سهم بیشتر بگیرید. سهم گیری و اشتراك ضامن موفقیت و پیشرفت است.

والسلام

محمد ﷺ در شیرخواره گی

چرا «جد» او را «هاشم» نامیده بودند؟

پیوسته به گذشته

مأخذ: سرگذشت یتیم جاوید - ترجمه: استاد صلاح الدین سلجوچی

داشته باشند، ازینرو بایشان دو سفر مقرر کرد، سفر زمستانی «رحلة الشتاء» بطرف یمن و حبشه که آنجا تبادل محبت شده و صحبت بعمل می آمد و هدایا از طرفین تبادله میشد، و سفر تابستانی «رحلة الطيف» بطرف شام و بطرف غزه، و گاهی حتی بطرف «انقره» که مهمان قیصر شده و اکرام می گردیدند.

باز عبدالطلب به محمد میگفت چرا «جد» او را «هاشم» نامیده بودند در حالیکه اسم اصلی او «عمرو» بوده است، و میگفت: حین زعامت هاشم، بمکه قحطی شدید واقع شد که خیلی وحشتناک بود، چون حال مردم خیلی پریشان شد «عمرو» که اکنون نام او هاشم است، نتوانست که این فاجعه را برداشت کند، ازینرو عزم سفر شام کرد و چون آنجا رسید، امر داد که نان زیادی بپزند و چون نزد مردم شام اعتبار و موقعیت و محبویت بزرگ داشت، مردم حسب امر او نان زیادی پختند، و او این نانهای زیاد را برشترها بار کرد و بمکه بشکنند و کرد که این نانها را در مخلوط آب و مسکه بشکنند و ترکنند و فرمان داد تا همه شتران او را که آن نانها را بمکه حمل نموده بود ذبح نمایند، و هم طباخها را امر نمود که ازین گوشت و نان و مسکه طعام بسازند و بردم تقسیم کنند، و ازین سبب او را «هاشم» یعنی شکننده خوانند «شکننده» و یا بعرف عام ما «میده کننده».

ادامه دارد

باز عبدالطلب بنوبت خود، پهلوی دیگری را از اجداد او بیان میکرد. و باو می فهماند که تاجائیکه از نسب قوم خود خبر دارد، تمام ایشان از یک نکاح صحیح و ازدواج شریف بعمل آمده اند و در تمام این عائله کدام ظالم و خونخواری از هیچ طرف؛ پدری و مادری بوجود، نیامده است.

باز به محمد از جد او «هاشم» برادر عبدالطلب شرح میداد، که سیادت قوم او در مکه باو تکیه کرده بود، و او مرد کریم و جوانمردی بود، که هم موجب معیشت خاندانی و هم کفیل شرایط مهمانداری شده بود، و مهمانهایی که از هر طرف بمکه روی میکردند، وظیفه مهمانداری خود را بفراغی و جوانمردی بایشان ایفاء میکرد. او اولین کسی بود که قوم خود را دعوت کرد که هر کدام ایشان از مال خود حصه ای بدهنند تا به نفقة، حجاج کعبه که در موسم حج بمکه میریختند، صرف شود. زیرا هاشم هر یک از حجاج را مهمان خود و قوم خود تصور میکرد. ازین بود که اقوام عرب وقتیکه برای حج بمکه می آمدند، میدانستند که ایشان در امن و راحت اند و مهمانهایی هستند که هیچ پروای خوف و گرسنگی را ندارند.

و هم هاشم اولین بانی «اخلاف قریش» است یعنی او بنگذاشت که باید قوم قریش به همسایگان خود الفت

بیان مسائل اسلامی

چیزهایی که عشر در آنها واجب است

پیوسته به کذشته

شهد می دانند

مسائل:

۱ - عشر از قام حاصل اخراج میگردد و باید پس از آن اجوره پاک کردن گندم وغیره داده شود. مثلاً از زمینی که بیست خروار غله بدست آمد، باید نخست دو خروار آن در عشر داده شود و سپس از هژده خروار باقی مانده مخارج کارگران که کار کرده اند وسایر مصارف اداء گردد.

۲ - هر وقتیکه حاصلات قابل استفاده گردد، همان وقت عشر واجب میشود. مثلاً: نخود، ام وغیره قبل از پخته شدن مورد استعمال قرار می گیرند، لذا از همان وقتی که قابل استفاده میگردند هر قدر حاصلات که باشد باید عشر آن اخراج گردد و قبل از اخراج عشر استفاده از آن درست نیست.

۳ - اگر شخصی زمین یا باغ خود را با میوه موجود در آن به فروش رساند، اگر فروش قبل از پخته شدن سیوه صورت گیرد، عشر بر خریدار واجب است و اگر فروش بعد از پخته شدن میوه باشد، عشر بر فروشنده واجب است.

در قام حاصلات زمین عشر واجب است خواه آن حاصلات قابل ذخیره و نگهداری باشد مثلاً غله جات، پلی، خرما، میوه های خشک وغیره و خواه قابل ذخیره و نگهداری نباشد مثلاً سبزیجات، زردک، مُلی، شلغم، تربوز، خربوزه، لیمو، ستره، مالته، ام وغیره.

در شهد نیز عشر واجب بوده و علمای اهل حدیث نیز به عشر در شهد قایل هستند. حضرت پیامبر فرموده است : ترجمه : ادا کنید عشر را در عسل. همچنان در مورد مقدار عشر می فرماید : ترجمه: در هر ده مشک شهد یک مشک شهد عشر واجب میباشد.

حضرت ابوسیاده(رض) می گوید که به پیامبر(ص) گفتم ای پیامبر خدا! نزد من زنبور های عسل نشو و نما کرده اند، «پیامبر حکم داد که پس زکات آنرا ادا کن.»

بنابر این روایات احناف، اهل حدیث، احمد بن حنبل، عمر بن عبدالعزیز وغیره عشر را حلال کننده

ادامه دارد

قصه های من و پدر کلام

عادتی گه ترگ نمی شود

بعد، پدرکلام در را باز کرد و از قصر بیرون رفت. من هم فکری کردم و رفتم در صحن قصر. و یک کراچی دستی آوردم. من و پدرکلام زغال سنگها را جمع می کردیم و در کراچی دستی می ریختیم. پساده بودیم و نمی توانستیم به موتر برسیم.

یک روز من و پدرکلام در صحن باغ بزرگ قصری گردش می کردیم، رسیدیم به یکی از دروازه های قصر، بیرون قصر چشمان ما به یکی از موتراهای بارکش بزرگ افتاد که زغال سنگ می برد. زغال سنگها، همان طور که موتر در حرکت بود، روی زمین ریخته می رفت.

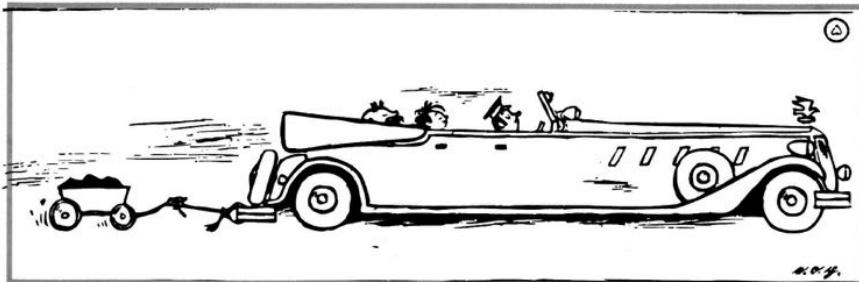
عاقبت کراچی پُر از زغال سنگ شد. آن قدر سنگین شده بود که نمی توانستیم آن را به قصر ببریم. پدرکلام رفت و از غرفه تلیفون کنار جاده به یکی از کارکنان قصر تلیفون کرد تا بساید و زغال سنگها و ما را به قصر ببرد.

من و پدرکلام بسیار ناراحت شدیم که قام زغال سنگ روی زمین می ریزد و از بین می رود. ما هیچ وقت عادت نکرده بودیم که چیز های بزرد بخور را دور بریزیم. مدتی از پشت در به زغال سنگها نگاه کردیم.

دیوی نگذشت که راننده، موتر دراز، بزرگ، عجیب و غریب قصر را آورد. کراچی دستی پُر از زغال سنگ را با طناب به پشت موتر بستیم و به قصر برگشتم. در راه با خود در مورد مردمان بی تفاوت و بی اعتنا که سبب زحمت دیگران می شوند فکر می کردیم.

شالگردان مهندزان مکاتب

دروازه‌های آمید

درگابل

ا: لسیه نوآن

نمبر ۱۲ خیر
خانه مینا

۳: مکتب
متوجه سید
نور محمد شاه
مینا

مازده هزار و هشتاد و چهل

...

نام مکتب: لیسه نسوان خیرخانه

سال تأسیس: ۱۳۶۵

مسئول مکتب: محترم مانیس
یقین هوغیانی

خبرنگار مجله
محبوب شما را زنگنه کن
در یک روز
زیبایی بهار به شهر کابل

رقته و ازلیه نسوان خیرخانه مینه باز دید به عمل آورد.

این لیسه دارای ۲۴۲ تفر کارمند میباشد که ۲۱۳ نفر آن را معلمان و سرمهعلمان تشکیل میدهند. ۲۴ صنف اول که همه جدیدالشمول اند دارا میباشد.

معلمان با نیفورم خاص و شال‌دان نیز لباس سیاه و چادر سفید دربر داشته باز نظم و دمپیلن فوق العاده خوب به مکتب داخل میشوند. نظافت و پاکی لیسه که دارای صحنه حویلی بسیار وسیع است قابل توجه و قردادنی بود. رحمتکشی و فعالیت‌های کاری محترم مدیر صاحبه و معلمان بسینده را به تحسین و سپاس وامداست. شال‌دان این لیسه در سه تایم مختلف مصروف آموزش درس و تعلیم اند.

هوزه نظارت تعلیمی خیرخانه مینه با اداره لیسه در همکاری و کمک هم‌اجانه بوده مطابق قوانین و معیارهای وزارت همکاری و تبلیغات معارف

مشترکاً پروگرام را به پیش میرفند.

تعداد شال‌دان بفضل خالق قادر و توانا به صفت مجموعی به مازده هزار و هشتاد و چهل شالرا میرسد.

خواسته گان مجله زنگین کمان
در این لیسه بی حذف زیاد بوده و علاقمندی
چشمکری وجود داشت .

محترم ناجیه جان سادات
سر معلمہ نسوان
نمر ۱۲ خیرخانه که در
رشته زبان و ادبیات
دری تحصیل کرده و

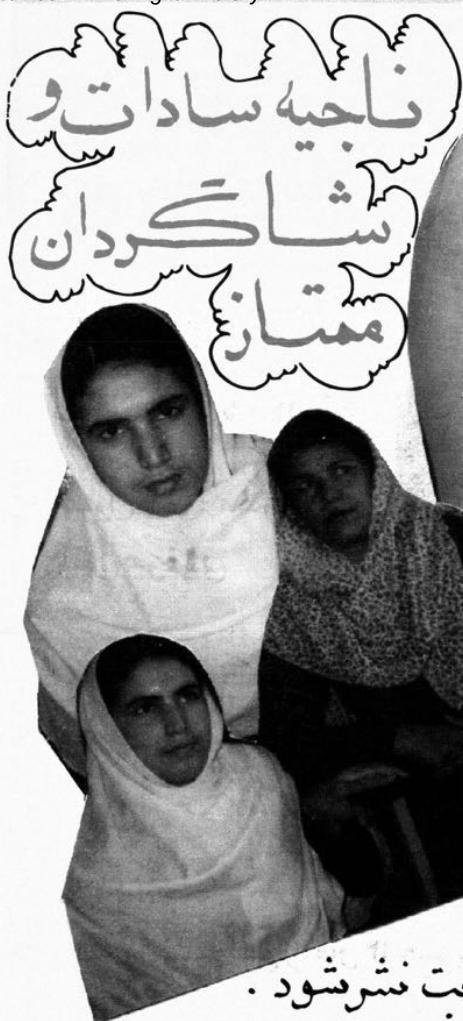
مسئول توزیع مجله زنگین کمان میباشد
در جواب سوالی گفت : زنگین کمان در تقویه املاء و انشا شاگردان
کمک زیاد میکند . پیشنهاد داشت که مطالب ارسالی باید به اساس نوبت نشر شود .
ماهم برایش طلب موافقیت نموده و عده هادادیم .

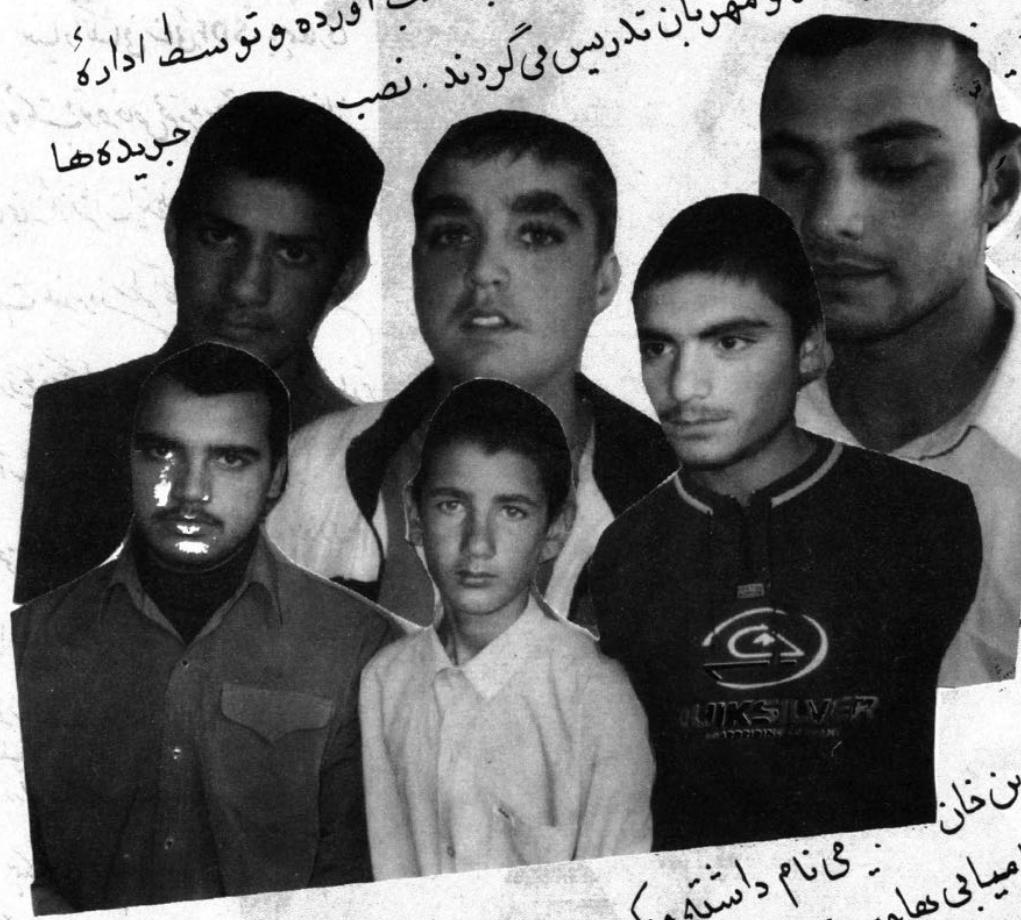
خاطره جان فرزند سید نصیر احمد درویش شاگرد ممتاز که در صنف هشت ج درس میخواند برای
خواسته گان زنگین کمان پیام داد که فرهنگ اصل افعانی خود را نگه دارد . نرم هو و حليم باشد . امجد .
رانیز فراموش نکنید .

پلوش جان فرزند خان آفاهان خواجه زاده نیز شاگرد ممتاز می باشد پیام او این بود که : در تربیت
و تغییر خویش کوشش عالیم . الگ تربیت باشد صالح هم فی آید .

خاطره جان برجی و پلوش جان همبورگ رو سیب را خوش دانند . هردوی آنها نظر داشتند که : دختران
باید از شرایط مساعد فعلی زیاد ترین استفاده ^۱ در آموزش علم نمایند .

بنیاد ائمه فرشناهی کتابخانه نمبر ۶ حضرت حکیم سنایی را در شهر کابل شامل کتب نشریات این بنیاد در باشد . کمک دهکاری
اداره مکتب راه آوار ۱۳۸۲ اعشن افتتاح نموده را پس از این رشماره آینده خواهد گردید .
یازنده و صحبت یاقی

اسلحه کی بابجان پیر ۲ حضرت حکیم سعیدی شہر کابل دوستی موسسه اسپنسر محمد شاہ پینا

کارہ نو شہر کابل
بنیاد انسانی سائی SDF، یامکاری

ادارہ مکتب و توجہ خاص فخر میر حبوب جاز خان
کن بنیاد از نشرات این بنیاد در ماه شور ۱۳۸۲ اول
جهت بلند برداز طبع آنحضرت دانش شاگردان
ترقیح فرمیں ملکا نہ نسل جوان کشور از زیادت
آسیب پذیر جنگ بودند افتتاح نمود.

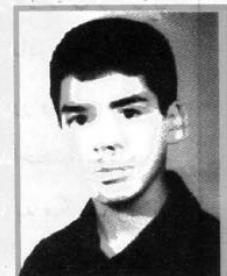
میر عبد الجبل ایکی از مردمیں جیہے
را بام لیکن مکافر ساختہ بوند
کنہایت مرر روحہ واقع شد
بنیاد دیسیم کاری کنیا نہ
ہمکاری دوام دارخواہ
کرد.

آیا میدانید؟

من و دوستام همیشه متوجه کلید های خانه ما هستیم. در هر جاییکه باشد آن را گرفته و محفوظ نگهداری می کنیم.
سلام!

ما میداتیم از اینکه بچه های خوب و با دقت هستیم حتماً ما را دوست دارید.

فردوس احمد

عبدالنصیر

خواننده گان عزیز رنگین گمان! این مطالب را برای شما انتخاب کرده ایم:
۱ - جنگل سیاه در کجا واقع شد؟

جنگل سیاه یک ناحیه جنگلی انبوه و کوهستانی است. این ناحیه در شرق آلمان واقع شده است و رو دخانه راین آن را از سوئیس جدا می کند.

۲ - سرزمین آتش در کجا قرار دارد؟

در سال ۱۵۲۰ فردیناند مازلان کاشف مشهور در اولین سفر دریائی خود به دور دنیا به جنوبی ترین نقطه امریکا رسید. هنگامی که از جزایر نزدیک دماغه هوری عبور می کرد، آتش های بسیاری را در ساحل دید. آن ها کوه های آتش‌شان نبودند، بلکه آتش های بزرگی بودند که توسط مردم بومی روشن شده بودند. این منظره به قدری برای مازلان جالب و قابل توجه بود که مازلان این جزایر را سرزمین آتش نامید. البته این نام خوبی برای این سرزمین نیست چرا که این منطقه سرد است.

احمد روئین - احمد فهیم - احمد فواد - حمید الله و صفوی الله این نام ها از دوستان و همکاران من است که موضوعات بالا را یکجا پیدا نموده و به شما فرستاده ایم. ما برادر خواننده ها و رفقای صمیمی هستیم.

قصه های کوتاه و خواندنی

دو خواهر و یک دوست

بود نبود در زمانه های قدیم دو خواهر بنام مریم و فاطمه و دوست آنها به نام زهره بود که مکتب نمی رفت مریم دختر هوشیار بود هر روز صبح وقت از خواب بیدار می شد غاز خود را اداء می کرد و قرانکریم تلاوت نموده درس های خود را تکرار می کرد و چای را نوش جان کرده به مکتب می رفت و فاطمه صبح ناویت از خواب بیدار می شد و غاز خود را اداء نمی کرد و چای را نوش جان کرده دلش به مکتب رفته نمی شد و مادرش می گفت فاطمه برو مکتب که دیر می شود و به زور و جبر مکتب می رفت یکروز که خود را دل درد انداخته بود و به مکتب نمی رفت. خواهش مریم تنها به مکتب رفت. مادرش به او دیده گفت من بازار می روم و تو دوای خود را بخور که دلت خوب شود. فاطمه که خود را به بهانه دل دردی انداخته بود به مجرد که مادرش دروازه را باز کرده تا به بازار بروم فاطمه با عجله دویده صدای زده زهره! بیا که بازی کنیم. زهره گفت: تو امروز به مکتب نه رفتی؟ گفت: خودم را به دل دردی انداختم مریم به مکتب رفت و مادرم به بازار رفت فاطمه و زهره بازی را شروع کردند درین وقت مادر او آمد و پرسید دلت خوب شده زهره گفت: او دل درد نبود دروغ گفته بود تا مکتب نبود مادرش او را نصحت کرد گفت: تو باید مثل مریم دختر خوب باشی و به مکتب بروی صبح وقت غاز ادا کن و قرانکریم را تلاوت بکن فاطمه حرف های مادر خود را گوش کرد و دختر خوب شد و بعد از آن بهانه نکرده و دروغ هم نگفت.

پایان

ارسالی رابعه عزیزی از لیسه، ملکه جلالی ولایت هرات

گرگ و رویاه

یک روز گرگ دوان دوان به خانه خرگوش رفت و گفت ای خرگوش عزیز! خرگوش بلا فاصله سرش را از خانه ببرون آورد و گفت: چه گپ شده چرا داد و فریاد میکنی گرگ صدایش را صاف کرد و گفت مگر نمی دانی چه شده است؟ رویاه مکار مردہ دیگر خیالت راحت باشد گرگ این را گفت و به راه خود رفت خرگوش هم برای آن که از ماجرا آگاه شود بطرف خانه، رویاه حرکت کرد وقتی به خانه، رویاه رسید از پنجره نگاهی به داخل خانه، انداخت رویاه چشم هایش را بسته و روی تخت دراز خوابیده بود درست مثل آنکه مردہ باشد خرگوش با هوش با خودش گفت: باید از مردہ یا زنده بودنش مطمئن شوم چونکه اگر زنده باشد مرا می گیرد و میخورد خرگوش سرش را از پنجره داخل برد نگاهی به رویاه انداخت و با صدای بلند طوری که رویاه بشنود گفت: گرگ گفته که رویاه مرد است اما درست نیست رویاه مردہ را به خوبی میتوان شناخت چون رویاه ها وقتی میسرنند دهانشان باز می ماند رویاه وقتی گفته های خرگوش را شنید با خودش گفت باید به او ثابت کنم که مردہ ام و سپس دهانش را آرام آرام باز کرد، خرگوش دانست که او زنده است از جا پرید و به سرعت پا به فوار گذاشت.

ارسالی سمیه متعلم صنف پنجم لیسه، ملکه جلالی

مادر کلان و نواسه هایش

یاد بگیرم اما فی توانم. خواهرم
مریم به مکتب می رود و روز به
روز به صنوف بالاتر ترقی می کند
و می تواند در آینده برای خود
شغلی را انتخاب کند مادر
کلان که طاقت گریه محسن را
نداشت با خود فکری کرد
وقتیکه پدر محسن به خانه
آمد با او مشورت کرد تا
محسن را به مکتب
نابینایان شامل نماید و
پدر محسن هم قبول
کرد و هر دو فردای
آن روز محسن را
به مکتب بردند و
از آن روز به بعد
محسن خواندن

و نوشتن را یاد گرفته و بسیار خوشحال بود. پدر،
مادرکلان و خواهرش مریم خیلی خوشحال بودند که
محسن به آرزوی خودش رسیده بود. دوستان خوب!
لازم است ما هم اطفال معیوب را که از نعمت
بینائی، شنواری وغیره محروم باشند با همکاری والدین
شان کمک غاییم تا صاحب علم و دانش شده خوشبخت و
آرام زنده گی نموده امید ها و آرزو هایشان بر آورده
شود.

ارسالی: خواهر سیانه فیضیان متعلم صنف چهارم «ی»

روزی از روز ها مادرکلانی بود که
همراه پسرش و دو نواسه اش زندگی
می کرد که یکی از نواسه هایش
پسر بود به نام محسن و یکی هم
دختر بود بنام مریم مادر کلان
خیلی مهربان و خوش قلب بود
و نواسه هایش را خیلی دوست
می داشت مخصوصاً محسن
را که از بینائی چشم محروم
بود و نابینائی چشمهای
محسن مادر زاد بود.
وقتی که محسن به
دنیا آمد مادرش از
دنیا رفت و محسن
تنها و تنها با مادر
کلان خود بود و
او را مادر
کلانش بزرگ

کرده بود و او هم مادرکلان خود را دوست می داشت و
خواهر او که مریم نام داشت به مکتب می رفت و در
کارهای خانه با مادر کلان خود نیز کمک می کرد اما
محسن بیچاره که هیچ کاری فی توانست بکند و هیچ
جایی نمیتوانست برود بسیار ناراحت بود روزی محسن
در اتاق خود نشسته و با خود گریه می کرد که ناگهان
مادر کلان صدای محسن را شنید و آمد و از او پرسید
که چرا گریه می کنی محسن به او گفت: مادر کلان من
خیلی علاقه دارم که به مکتب بروم و خواندن و نوشتن را

گل پری و شریا

شریا: من باید بروم به خانه ام امروز با پدرم می آیم و با پدرت گپ می زنیم شاید راضی شود و ترا به مکتب روان کند خدا حافظ گل پری جان... گل پری که بسیار خوشحال شده بود. ظرفش را پُر از آب کرده به خانه رفت گل پری آن روز یک رقم دیگر بود چشمش به دروازه خانه بود که چه وقت شریا با پدرش داخل خانه شان میشوند گل پری کمی پریشان بود آخر می ترسید که مبادا پدرش مخالفت کند و پس از رفتن پدر شریا او را لت و کوب غاید. گل پری که به فکر فرو رفته بود مادرش به او نگاه کرد و گفت گل پری چی واقع شده چرا اینقدر پریشان هستی؟ گل پری به مادرش گفت: هیچ نشده مادر گفت: تو مثل اینکه مریض هستی؟ گل پری مادر جان مه خوب هستم. گل پری را پری با مادرش در حال گفتگو بود که شریا و پدرش گل پری را صدا کردند. گل پری جان! گل پری کجا هستی؟

گل پری خوشحال شد گفت بفرمانید به داخل. گل پری آنها را به داخل خانه برد و به مادرش مسئله را گفت: در همین گفتگو بودند که پدرش هم آمد. گل پری زود به جلو پدر رفت و گفت پدر جان مهمان داریم وقتی پدر گل پری مهمانها را دید با آنها احوال پرسی کرد و گل پری برای شان چای آورد. خلاصه پدر شریا به پدر گل پری گفت که: گل پری را به مکتب بگذارید زیرا مکتب جای تعلیم و تربیه است. اول پدر گل پری مخالفت نمود و گفت: دختر چه ضرورت دارد که درس بخواند. ولی پدر شریا برایش گفت: که دختر و پسر فرقی ندارد همه باید درس بخوانند این اولاد های ما و شما آینده سازان کشور ما هستند و او را کاملاً قناعت داد. پدر گل پری پس از کمی سکرت گفت: بلی ... حق با شماست گل پری باید درس بخواند. او باید زندگی خود را با علم شروع کند. خلاصه قبول کرد که گل پری به مکتب برود گل پری از خوشحالی نمی دانست که چکار کند. بعداً پدر شریا با دخترش با آنها خدا حافظی کردند. و پدر گل پری از آنها تشکری کرد. گل پری هم به شریا گفت فردا به دنبال میباشد تا باهم به مکتب برویم. از آنروز به بعد هر دو با هم به مکتب می رفتند.

اطفال و نوجوانان عزیزدین مقدس اسلام حکم می کند که آموختن علم و دانش برای هر مسلمان (زن و مرد) فرض است و بواسطه علم انسان می تواند خوبی ها و بدی های زندگی را تغییز نماید.

پایان

بود و نبود در یک ده کوچک و زیبا خانواده، زندگی می کرد که یک پسر و یک دختر داشت. دختر شان گل پری نام داشت. گل پری تقریباً ده ساله بود. او دختر زحمتکش و با تربیه بود به کارهای خانه با مادرش کمک می کرد احترام پدر و مادر را بسیار داشت. پدر و مادرش نیز او را بسیار دوست داشتند.

گل پری همیشه از چشم، نزدیک خانه شان آب می آورد. روزی گل پری بر لب چشمۀ ظرفش را آب پُر می کرد که چند تا دختر را دید که همه با لباس های سیاه و چادر های سفید به طرف گل پری می آیند. گل پری از دیدن آنها تعجب کرده پرسید شما از کجا آمده اید؟

دخترها به او سلام کردند و یکی از آنها به گل پری نگاهی کرد و گفت ما از مکتب آمدمیم تو کیستی؟ گل پری لبخند معصومانه ای بر لب انداخته و گفت من ... من از همین ده هستم. اسم من گل پری است. کمی بالاتر از جوی آب، خیمه داریم. دخترک مکتبی گفت: اسم من شریا است خیمه، ما به همین نزدیکی هاست. گل پری گفت مکتب کجاست در آنجا چکار میکنید؟ شریا گفت: مکتب جای علم و تعلیم است در آنجا ما خواندن و نوشتن را یاد می گیریم همه بچه ها و دخترها به مکتب می روند، در ساعت تفریح ساعت تیزی و بازی می کنیم.

گل پری : مکتب در کجاست؟
شریا : کمی از ده بالاتر یک تعمیر سفید است دیوار هایش نوشته های آبی دارد.

گل پری: کاشکی من هم به مکتب می رفتم.
شریا: بیا با ما به مکتب برو.
گل پری : آه مادرم دیگه دختر ندارد اگر من به مکتب برم مادرم تنها می ماند. شاید پدرم مرا نگذارد که به مکتب بروم.
شریا: غم نخور من به پدر خود میگویم که به خانه شما بیاید و به پدرت بگوید که ترا به مکتب بگذارد.

گل پری: شریا تو چقدر دختر مهرجانی هستی.
شریا: گل پری جان این وظیفه همگی ماست که خواهر و برادر بی سواد خود را بسوی مکتب رهنمایی کنیم.
گل پری: خداوند تو را خیر بدهد.

دوي کوتوري

د محمد حامد «حدرزي» زباره

ونې د پاسه کیناستي.

په دې وخت کې سپينې شيرينو ته وویل: هغه خای وينې؟
هله بنه شين چمن او دانه شته، راخه چې لړو خورو. شيرينو رته
وویل: بنه یې وينم چې مرغه او دانه دواړه شته خولومه هم شته
د.
.

سپينې وویل: ته دیره ډارنه یې، تا یوازی
اورېدلې دې چې خلک په شنومرغو کې
دانې شيندي او لوډې پکې ایدي. راخه
په هرځای کې لوډه نه وي.

شيرينو رته وویل: زه ډارنه نه
يم. زه عقل لرم او پوهېږم چې په دې
سوzonکي دسته کې چې تل تاوده
بادونه پکې لګېږي، هېڅ وخت
شنه مرغه او دانه نه وي. داد غنمو
دانې چې ته وينې تولې بشکاري
اچولې ترڅونا پوهه مرغان په لوډه
کې ونيسي.

سپينې وویل: کيداي شي چې
خدای (ج) په دې دښته کې دا مرغه
راشنه کړي وي.

شيرينو وویل: ته یوازی مرغه او دانه
ونې، هغه دې هله لري و گوره چې یوسېل له
خپلي ٻوی لولي خوبې سره ناست دي، آپا په دې هم
نه پوهېږي چې هغه هله خه کوي چې په تاوده ملکي ناست دي.

سپينې خواب ورکړ: کيداي شي چې مسافرو وي او لکه مور
غوندي ستې شوي وي او اوس ددي نیولو لپاره هله ناست وي!

شيرينو وویل: نویسا ولې شنومرغو خواته ژر، ژر را ګوري.

سپينې وویل: کيداي شي ددي لپاره چې یوازی دې او غواړي
چې خان ته دسفر ملګري پیدا کړي.

شيرينو رته وویل: بنه که زه دا و منم چې ستاخري سمي
دي، ته هغه د مرغو په سرتارونه نه وينې چې بادې وي او
ښورېږي، هغه د لوډي تارونه دي.

سپينې وویل: کيداي شي هغه تارونه باد دلته راوړي وي او
په مرغو کې یې بند کړي وي!

ونه وو، په پخوانيسو وختونو کې دوو کوترو یو د بل په
گاوندي بتوب کې ژوند کاوه. دوي کوتوري نوم شيرينو و چې د
خلکو ليکونه به یې له یوه ظای خخه بل ظای ته وویل او بله سپينې
نومیده.

یوه ورڅه «سپينې» شيرينو ته وویل: زه هم نن له
تاسره بهره ته ظم.

شيرينو رته وویل: زه په خپلو کارنو
پسې ظم او تاله خان سره نه بیا یام څکه
ویرېږم چې په کومه بلا به واورې.

سپينې وویل: خوکه له ما نه
و پوښتې، زه تا غوندي سلوکو ترو
ته سبق ورکوم. زه له تاخخه دیره
هوښباره يم، زه له هېڅ شي خخه نه
ویرېږم او له همدي امله غواړم
چې نن بهر ته ووڅم.

شيرينو وویل: نه ویرېدل په
خپله بو عیب دې. دا سمه ده چې
دیره و بره هم ٻو خوک دید مرغیو په
لور بیا یې خود پر ضد هم له خطر خخه
دک دې. تول هغه کسان چې ضد کوي
بدمرغه کېږي او تل ناکام وي.

سپينې وویل: نه، ته مهوار خطا کېږ، زه
پوهېږم چې کوم کار و کړم او کوم کار و نه کرم.

شيرينو وویل: ډيرې به، تياره او سه او سه چې له ماسره ظې نو
او به او دانه دې په کور کې و خوره او د لارې په اوردو کې به له
هېڅ بیگانه سره نه اپساريږي.

سپينې وویل: ستاخري مې ومنلي.

دواړه کوتوري والوټې. له بنار خخه ووتلي او دښتې ته
ورسیدلې، دوی په دښته کې هم دیره لاره وو هله، پس له دیره
مزله خخه داسې یوه ظای ته ورسیدي چې خرو چې ونې پکې
و لارې وي. په دې وخت کې سپينې وویل: بنه به دا وي چې
څوشېې دلته کینو او دمه وکړو.

شيرينو رته خواب ورکړ: خپل کار کې بايد څنډونه کړو خو
که دیره ستې شوي وي نو دمه به وکړو. او دواړه کوتوري دیوې

وانه وریدی.

سپینی خواب ورکر: ته مه خپه کیره. او نصیحت دی هم خپل
خان ته و کره دیره په دی بی، دخلکو لیکونه له یوه خای خخه بل
خای ته وری او کله چی خواوه په لاس درشی نو واپی چی دا کار
خطر لري.

او د همدی خبری په کولو سره والوته، سپینی هلتہ دیر تارونه
او موگی (میخونه) ولidel چی خنگ ته بی یو برخه دانه او مرغه
لidel کیده.

سپینی له تارونو خخه پوبتنه وکره: ستانوم خه دی او ولی
دومره ڏنگری؟

تار خواب ورکر: زه د خدای یوبنده یم او د دیر عبادت له
امله داسی ڏنگر شوی یم.

سپینی بیا پوبتنه وکره: داموگی دلته خه
کوي؟

تار خواب ورکر: په دی موگیو ما
خپل خان ته لی چی باد می ونه
خو خوی.

سپینی پوبتنه وکره:
دامرغه په دی دبسته کپ
چاکر لپی ده او دا دانه دلته خه
کوي؟

تار بی په خواب کي ووبل: داما کرلي
دي چي مرغان یي خوری او ماته دعا و کري؟
سپینی ووبل: پېربنse، زه یي هم خورم او تاه به
دعا و کريم. او ددانو په خورلو بی پيل و کړ خود غنموده
درې داني یي لاله ستونی نه وي تيرې شوی چي لومه
راو خو خیده او سپینه په کپ و نبسته، په دې وخت کپ بشکاري هم
ددې د نیولو لپاره راغي.

سپینی بشکاري ته ووبل: اي مهربانه بشکار خنه. زه ونه
پوهیدم او ددي دانود نه خورلو په هکله می د خپلی گرانی
ملګري خبری وانه وریدي. او س نوته په مارحم وکره او ما
پېربنده چې لاره شم.

بشکاري ووبل: تول مرغان چي زه نیسم همدا خبری کوي. زه
 بشکاري یم او کارمی د مرغانو نیول دي. تا باید اول د خپل کار د
 پای په هکله فکر کپري وی. هغه ملګري دې و گوره چې دونی په
 سر ناسته ده، هغې هم دا دانی ليدلې وي خوتا غوندي ناپوهه نه
 وه.

او هغه وخت شیرینو د سپینی له راتگ خخه نا اميده شووه.
والوته چې خپل لیکونه ورسوی.
پای

شیرینو ورته ووبل: دیر بنه، آيا ته فکر نه کوي چې دې وچه
دبسته کپ داد غنمودانی خه کوي؟

سپینی خواب ورکر: کيدای شی چې د تیر کال خخه پاتې
شوی وي او ياد کوم سپری له بوجی خخه توبي شوي وي. ته
وېږي او د هر خه په هکله بد فکر کوي. که تول مرغان
تابغوندي وېرجن وي نو هيچ وخت به دانه پیدانه کپري او تل به
وری وي.

شیرینو ووبل: زما په خیال ستا په زره کي شیان وسوسه پیدا
کوي چې ورشه او هفه دانی و خوره چې په لومه کپ و نبستلې.
هوبنیاره کورته بايد پخپله په دې و پوهیږي چې په دې سوزونکی
دبسته کپ دا تارونه، داشنه مرغه، دا د غنمودانی او هغه سپری
هسي خوشی نه دې پیدا شوي. دا تول خرگندوی چې دلته
لومه اینسولد شوی چې مرغان پکې و نیسي. ته ولې د
خپلی خیتی لپاره دومره هڅه کوي چې په لومه کپ
ونبستلې.

سپینه لېخه وېریده او له خان سره بې
فکر وکر: هوکپ، کيدای شی چې
هلتہ لومه وي خوماغوندي دیر

مرغان هلتہ ورځي، لومې ته
خیرمه دانی خوري او پرتله له
دې چې په لومه کپ و نبستلې،
بیرته الوزي او خي. برسيره پردي

دیرې لوئي ورستي وي او هر مرغه
کولاي شی چې په آسانې یې خيري کري.
همدارنګه داسی دېربنکاريابن هم شته چې که
زاری ورته وشی نوزره یې سوئيري او مرغه پېږي دي.
او که بیا بی هم و نیوم نو کيدای شی چې تری و نبستم.

سپینی دا فکرونه وکړل او وي ويل: شیرینو: پوهیږي؟ زه
دیره ورې یم او غواړم چې هغه د غنمودانی و خورم. هيچ معلومه
نده چې هلتہ به خطر وي او که نه؟ خوزه یو خل ورڅم او ګورم
ېي. که خطر ئون بیرته راخم. ته زما تر راتګه پوري هم دلته صبر
وکړه.

شیرینو ووبل: زه د دې کار پای بشه نه بولم. راځه زما خبره
واوره او دا کار مه کوه.

سپینی ورته ووبل: نور نصیحت بس کړه او په ما کار مه لره.
تا زما د ژوند ضمانت نه دې کپري. زه همدا او سخم. که بیرته
راو ګرځیدم نو یو خای به لارې شوا او که په لومه کپ و نبستم نو
تا په خدای «ج» سپارم. زه په خپله په دې بشه پوهیږم چې خنگه
خان و ځغوره.

شیرینو ورته ووبل: زه په دې دیره خفه یم چې زما خبری دې

طنز

دوست عزیز مادر گیک!

شدن و هر غذایی را که میل داشتند نوش جان میکردند.

اعضای خانواده بخواب غفلت رفته بودند بادیدن آنها از خنده گرده درد شدم بخاطر یک آنها اصلاً نمی دانستند که در آشپزخانه چه می گذرد؟ در یک گوشه، اطاق خود را نزدیک یک طفل رساندم که به خواب عمیق رفته بود به کنج دهنش نزدیک شدم دیدم. خوب چسپنک شاید پیش از خواب دندانهای خود را با بررس و کریم نشسته بود. من هم مکروب هائیکه از کشافت دانی آشپزخانه گرفته و وجودم را آلوه ساخته بودم در کنج دهنش رها ساختم. از این کارها که خلاص شدم به آزار دادن اعضای خانواده که همه خواب بودند آغاز کردم. هر دفعه که آنها را نیش میزدم با سیلی های محکم به سروی خود میزدند و فکر میکردند که مرا کشته اند. اما من در کنار بالش پنهان می شدم و باز از موقع استفاده نموده یک نیش دیگر میزدم. خلاصه اینکه قصد دل خود را از انسانهای بی نظافت گرفتم. آه: راستی یک چیزی خنده آور را در اتاق دیدم. بوتل دوای ضد حشرات را که در یکی از الماری ها گذاشته شده بود تو خوب می فهمی در صورتیکه نظافت مراعات نشود دوای ضد حشرات هیچ فایده ندارد.

خوب بهر صورت امید است پر حرفی نشده باشد. آدرس همین خانه را در عقب پاکت نوشته ام تا با خانواده گرامی تان با خاطر جمعی تشریف بیاورید. و از غذاهای مزه دار و بوی ناک آن نوش جان کنید. لطفاً آدرس را به دیگر دوستان خزنده و گزنده، ما بدھید تا آنها هم مستفید شوند.

با احترام دوست شما
پشه، مردم آزار

اگر نظافت
مراعات نشود دوای
ضد حشرات هیچ فایده
ندارد.

امید است از شر دوای ضد حشرات در امان باشی. من شکر خوب هستم و ساعتم با خانواده های بی نظافت تیر است. دیروز بعد از گشت و گذار زیاد بالاخره خانه را یافتم که کلکین هایش جالی نداشت بسیار خوش شدم و به سرعت به یکی از اتاق ها داخل شدم چون هوا کمی روشن بود خود را در عقب کوت بند لباس که جای تاریک بود پنهان ساختم تا افراد خانواده بخواب بروند و من عملیات را شروع کنم. در همین وقت دیدم که دوستان دیگر ما مانند چرچک و قانغوزک نیز در عقب کوت بند قرار دارند. از دیدن شان بسیار خوش شدم و خاطر جمع شدم آن ها گفتند دو ما می شود که ما کوچ آورده ایم. تا بحال ما را کس نگفته از پنجا بر خیز و

انجبا بنشین. همین کوت بند لباس ها در ظرف دو ما از جای شور نخورد. درین خانه انسانهای زندگی می کنند که به طبع دل ما و شما هستند. نظافت را مراعات نمی کنند. تا بحال آشپزخانه شانرا پاک نماید ایم. هنوز گپ های چرچک خلاص نشده بود که قانغوزک صدا کرد بساید که کار را شروع کنیم ناووت می شود از گشتنگی نزدیک است نفس برآید. همه اعضای خانواده بخواب رفته اند. در همین وقت دیدم که قطار های از چرچک و دیگر حشرات بحرکت افتادند طوفان آغاز شد. من هم از موقع استفاده نموده عاجل خود را به آشپزخانه رساندم. دور از دلت در آشپزخانه ظرف های ناشسته بهر طرف تیت و پراگنده بود. بخیالم که مهمان داشتند. یک ظرف سیاه که سرپوش نداشت از قورمه، گوشت پر بود. یک کمی خوردم بعداً خود را در بین کشافت دانی که در عقب یک یخچال چرک قرار داشت و خانه چلپاسه ها بود انداختم بخیالم که آنها از سوراخ دروازه داخل یخچال می

نظافت جزء ایمان است

شما هم می توانید

دوستان حمید در خارج

حمدید در صنف چهارم «الف» درس می خواند شاگرد هوشیار و مهربانیست. هر روزی که از زنده گی اش میگذرد بر تعداد دوستانش افزوده می شود. او نه تنها در شهر خود دوستان بسیار دارد بلکه در کشور های همسایه نیز دوستان خوبی پیدا کرده است. دوستان حمید هر ماه برایش نامه می نویسند گاهی همراه نامه هایشان عکس های مناظر زیبا تکت های پستی مقبول، عکس بیرق و نشان و امثال آن را برایش می فرستند. حمید هم تلاش می کند که برای دوستان و آشنایان خود هدیه های مقبولتری روان کند.

شما هم می توانید بخاطر حفظ عننه و فرهنگ افغانی تان برای دوستان و خویشاوندان خوبی که در خارج هستند مناظر طبیعی و تاریخی افغانستان را بفرستید.

چیستان ها

۱ - از طاق افتاد نشکست مشتی زدم شکست.

۲ - تخته سنگ است سنگ نیست چهار پای است گاو نیست.

۳ - نه انگورم، نه انارم هم در انگورم هم در انار، زنجیر نیستم اما در زنجیرم، نزجیر نیستم اما در نزجیرم حالا بگوئید من چیستم؟

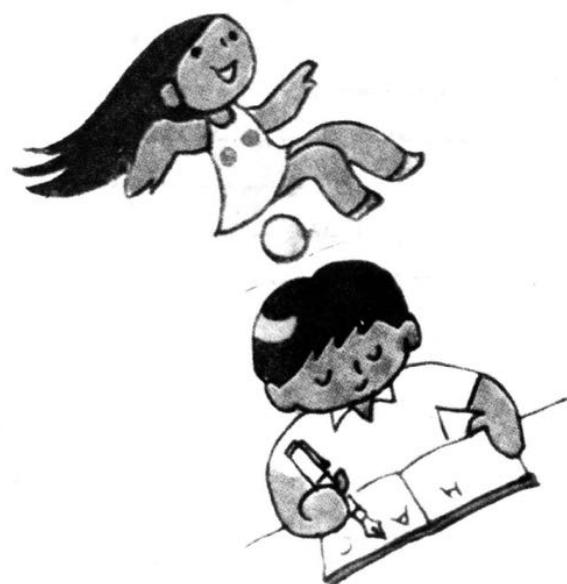
۴ - معمای بزرگی دوش خواندم
بسی در حل آن حیران بماندم
که ماهی سرخ افتاب و خیزان
بدنبال صدف باشد شتابان

۵ - آن چیست وقتیکه می دود سرش به سنگ می خورد.

ارسالی : مینا بهار از ولایت هاستانی هرات

در راه مکتب

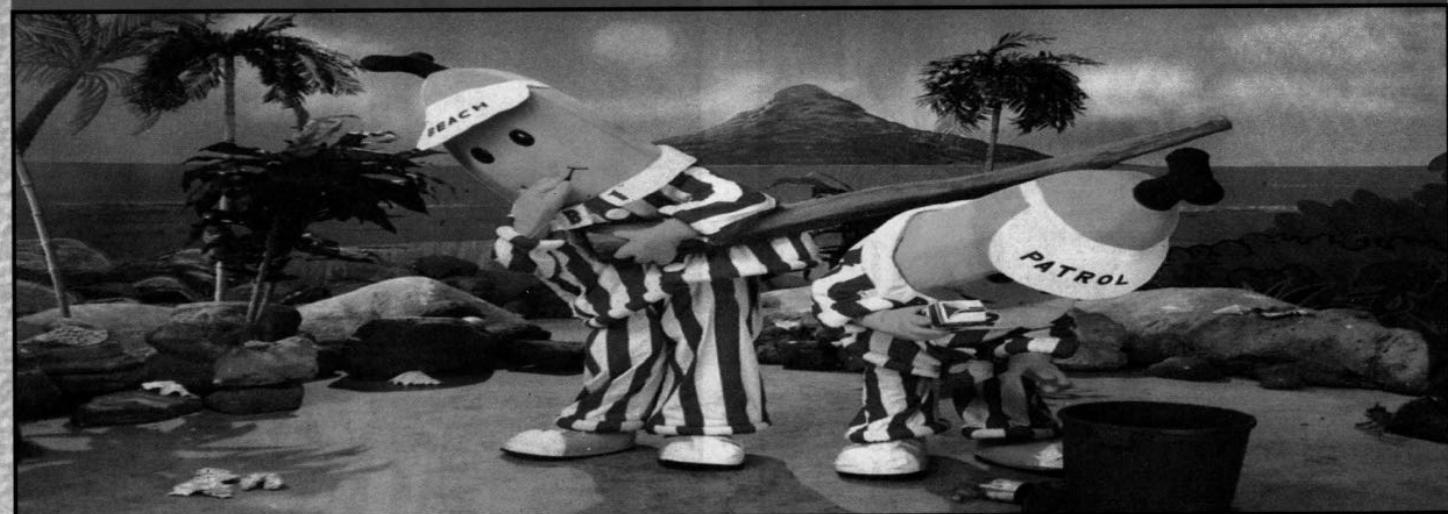
خورشید و منصور با هم خواهر و برادر بودند خورشید از منصور کلان تر بود. و در صنف سوم درس می خواند، اما منصور که یک سال از خورشید خردتر بود در صنف دوم درس می خواند. فاصله خانه آن ها از مکتب کمی دور تر بود. هر دو هر روز فاصله خانه و مکتب را پیاده می پیمودند. پیش از این که زنگ مکتب نواخته شود به مکتب میرسیدند. بعد به میدان یا زیر درختان با غچه مکتب می رفتدند. باری کتاب های درسی خود را می گشودند و درس گذشته شانرا می خوانندند. **شما هم می توانید** با یک دیگری خود یکجا به مکتب بروید درس های تانرا بخوانید و اگر کدام غلطی در درس های تان داشتید از همیگر پرسان نمائید و همای همیگر دوستان خوبی باشید زیرا می گویند **پرسیدن عیب نیست اما ندانستن عیب است.**

کیله ها وسه خرسک مهریان

خرسک های مهریان با کیله ها همسایه بودند. خانه آن ها در لب بحر واقع شده، خانهء زرد از خرسک ها و خانهء سرخ از کیله نمر یک و نمر دو بود.

کیله نمر یک و کیلهء نمر دو هر روز کشافات را از لب بحر جمع کرده و در جای مخصوص آن می انداختند. آن ها به آبیازی نیز علاقه فراوان داشتند.

یک روز که خواهر وسطی برگ ها و کشافات را در کراچی جمع کرده و می خواست که انتقال دهد ناگهان با خواهر کوچک خود تصادم نموده و کشافات را بالای لباس های او چپه کرد. خرس کوچک شروع به گریه نمود.

خواهر کلان خرسک ها نیز کشافات نزدیک خانه و لب بحر را جمع کرده رقص کنان در بین باطله دانی می انداخت.

خواهر کلان دروازه را باز کرد. اما کیله ها که دروازه را تک تک زده بودند، خود را پنهان نمودند. خواهر کلان دید که هیچ کس نیست حیران مانده دوباره به خانه رفت.

در همان روز کیله ها تصمیم گرفتند که به خانهء خرس های مهریان رفته و با هم ساعتیری نمایند.

خرس کوچک هنوز هم متأثر بود. اما خواهر کلان او را دلداری می داد. آن ها مصروف نان خوردن بودند که ناگهان دروازه تک تک شد.

کیله ها از خنده گرده درد شده و با خود فکر می نمودند که مزاح بسیار کلان کرده اند. ناگهان خواهر کلان خرس ها از عقب پرده آن ها را دید.

خرسک های مهریان از کیله غبر یک و غبر دو باز هم خواهش کردند که با آن ها نان بخورند و بعداً به آبیازی بروند. کیله ها قبول کردند. از عفو و گذشت خرسک های مهریان تعجب، و با خود عهد کردند که هیچ وقت سبب آزار کسی نشوند. پایان

خرسک های مهریان، کیله ها را بداخل خانه خواستند و خواهش کردند که با آن ها نان چاشت بخورند. اما کیله ها شرمنده بودند. جرئت نان خوردن نداشتند.

Nawid -e- Farda

نوید فردا

پخاطر فردای افغانستان عزیزہ
(نوید فردا) را ساخته اید:

آیا در صفحه انترنیت نوید فردا را دیده ای؟

نخیر! به کدام آدرس باز می شود؟

هموطنان گرامی!

در هر جاییکه هستید، می توانید به وسیله این آدرس صفحه نوید فردا را پیدا نموده و نونهالان خویش را از عننه، کلتور و فرهنگ اصیل افغانی شان باخبر سازید. باز شدن این صفحه را مهربانی نموده به دیگر خانواده ها نیز مژده دهید.

لطفاً به این آدرس به صفحه انترنیت مراجعه نماید
(www.nawidefarda.com)

پخاطو فرداي افغانستان عزيز!

(نويد فردا) را ساخته ايم.

خواننده گان گرامي!

هر جریت، دوری از وطن و زندگی در دیار غربت پایان یافتنی است که چنانچه به لطف و مرحومت خداوند(ج) پایان یافته و هر خانواده افغان با شور و شوق ترک دیار غربت نموده به وطن آبائی خوش برمیگردند. اما نکته قابل تذکر این است که هجرت از فرهنگ، عنعنه و کلتور بسیار خطرناک تر بوده و بازگشت به آن پرسه طولانی تری را در بر خواهد گرفت باید در احیاء و زندگ نگه داشتن آن کار کرد. که بنیاد انکشافی سنائی (SDF) به ياري خالق قادر و توانا در اول ماه می سال ۲۰۰۳ مطابق به ۱۱ ثور ۱۳۸۲ هـ. ش نوید فردا را به روی صفحه، اینترنت به نشر رسانید که محتويات آن معرفی افغانستان عزیز و باستانی، معرفی بزرگان تاریخ و دانشمندان افغانی، قصه های مصور (۹۱) جلد کتاب اطفال که بنیاد انکشافی سنائی آن را به چاپ رسانیده دو شماره، تازه، رنگین کمان عنعنات، لباس، زیان، سرگرمی ها وغیره می باشد که هدف از نشر این صفحه آشنایی اطفال و نوجوانان افغان، به فرهنگ افغانی شان است.

اداره رنگین کمان به مسئولین بنیاد انکشافی سنائی (SDF) و همه فرهنگیان کشور نشر این صفحه را مبارک باد گفته از دریار خالق یکتا توفيق و کامیابی مزید را التجاء می برد.

لطفاً به این آدرس به صفحه اينترنت مراجعه نماید

(www.nawidefarda.com)

خواننده گان گرامي!

بنیاد انکشافی سنائی (SDF) که از سال ۱۹۹۰ تا کنون در خدمت افغانان در دیار غربت و داخل کشور تاریخی و باستانی ما افغانستان عزیز قرار داشته صاحب امتیاز رنگین کمان محبوب شما بوده و فعالیت های کاری بیشماری را جهت بلند بردن سطح دانش، آگاهی و تغییر سلوک مردم رنج کشیده و ستمدیده، افغان انجام داده به احیاء و حفظ عنعنه، کلتور و فرهنگ اصیل افغانی توجه همه جانبی نموده است و اینک باز هم به ادامه کارهای موثر گذشته گام بزرگی را در باز نمودن صفحه، اینترنت بنام (نوید فردا) که نوید و مژده بی نظیری خواهد بود در روشن ساختن ذهنیت نونهالان افغان در دیار بیگانه که از فرهنگ، عنعنه و کلتور اصیل افغانی خود بدور مانده و روز تا روز به طرف بیگانگی شدن مطلق روان هستند برداشته است.

مخصوص اطفال

رنگ آمیزی کنید.

۲

این خانه،

ما است

دخصوص اطفال

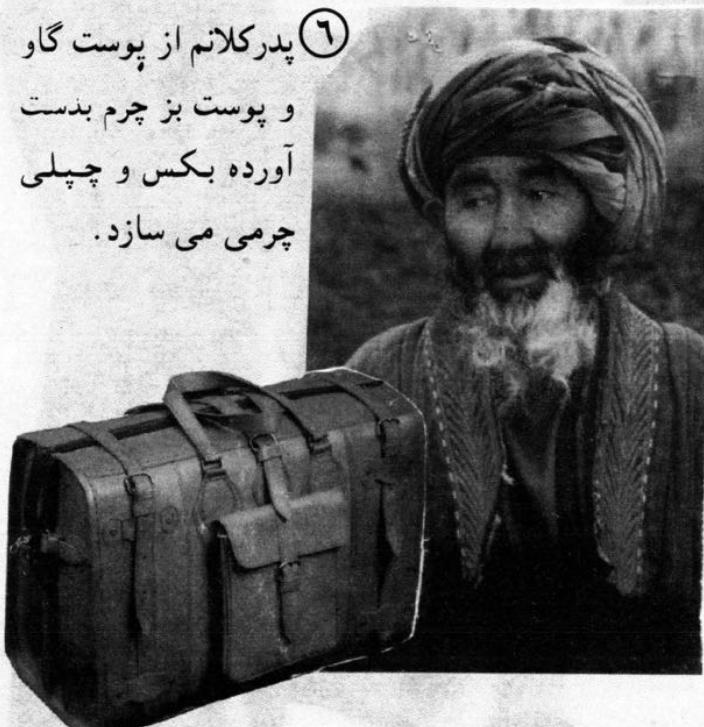
۱ ما در ولایت خوست در جنوب افغانستان زنده گی می کنیم

۴ کاکایم مرد کار می باشد.

۵ پدرکلام از پوست گاو

و پوست بز چرم بدست
آورده بکس و چپلی
چرمی می سازد.

من و خواهرم مكتب می رویم. صنایع چرمی
افغانستان بسیار مشهور و مقبول است.

اگر برق نباشد

برق را ادیسون آمریکائی کشف کرد. وقتی که برق نباشد شمع روشن می کنیم. شمع را در یک ظرف می گذاریم تا فرش را کثیف نسازد. اگر شمع نداشته باشیم.

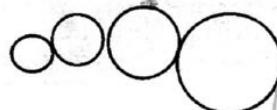

هریکین را تیل انداخته و فتیله، آن را گوگرد می زنیم. در هریکین تیل خاک می اندازند.

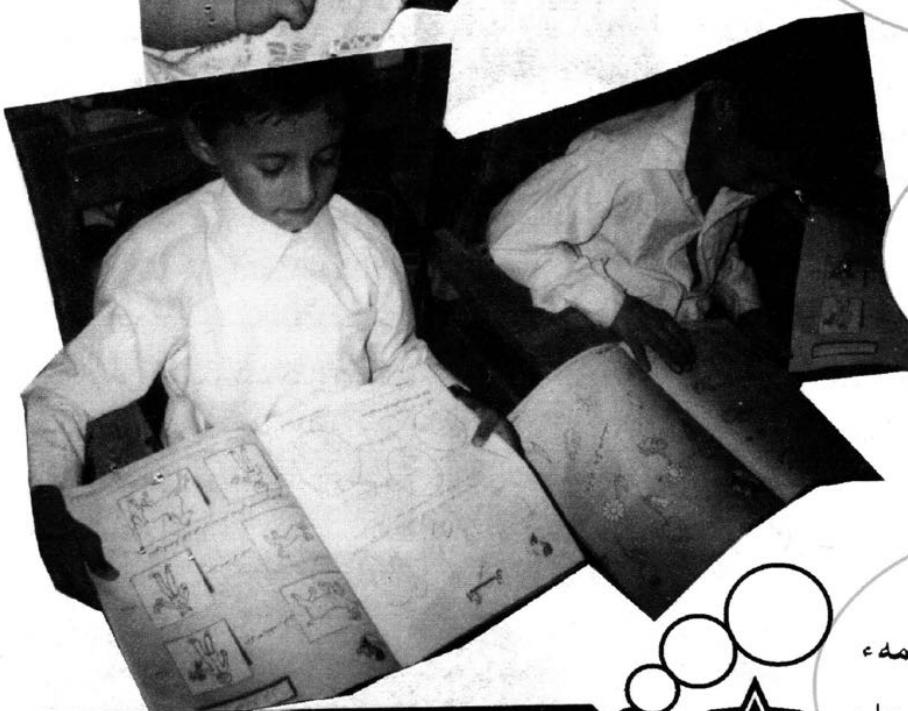
اگر تیل دیزل بیندازیم دود می کند. شیشه، هریکین را مادرم همیشه با کاغذ ویا تکه پاک می کند.

نکته ها

مادر جان!
من چه وقت مكتب می روم?
جان مادر خود!
وقتیکه بخیر هفت ساله شدی
و دندان انداختی!

ما می خوانیم تا
دانای شوم زیرا گفته اند:
بخوان و بدآن.

من دعا می کنم تا
باسعی و کوشش دوام دار همه،
افغانها صلح دائمی در افغانستان
عزیز ما اعمار شود.

گل های سرسبد مکتب متوسطه چهار قلعه و زیر آباد

اداره رنگین کمان از معلمین محترم این مکتب هر یک قدسیه صالحی و شکریه صالحی که عکس و نامه های شاگردان متاز را ارسال داشته اند یک جهان تشکر می کند.

رسامی

نام من فخریه بنت سلطان محمد
شاگرد متوسطه، چهار قلعه، وزیر آباد
می باشم. رسماًی را زیاد خوش
دارم اما قلم های رنگی، مرا قلم
تراش زود کوچک می سازد.

گل نارنج

من ایل ولد محمد ذاکر شاگرد
صنف ششم متوسطه، چهار قلعه،
وزیر آباد هستم ولايت ننگرهار
همشه بهار و گل نارنج را دوست
دارم.

گاو سبزی می خورد

من خاطره شاگرد مکتب متوسطه، چهار قلعه، وزیر آباد
می باشم. رسم را که روان کرده ام یک گاو است که شیر می
دهد و سبزی می خورد. ما به خاطره جان می گوییم که:
گاو سبزه و علف ها را می خورد.

ماهی گگ

نام من زینب و شاگرد متاز
صنف اول متوسطه، چهار قلعه، وزیر
آباد در کابل می باشم. این رسم را
خودم کشیده ام.

افار قندهار

پریوش شاگرد متاز صنف اول
«واو» مکتب متوسطه، چهار قلعه،
وزیر آباد می باشم. من به اثار
قندهار زیبا، علاقه فراوان دارم.

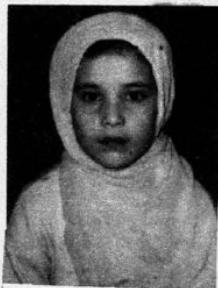
از شاگردانیکه ذیلاً نام می برمی سپاس و شکران می فائیم. به انتظار ارسال مطالب و نامه های بعدی همراه با تصاویر خود شان : صدیقه جان، شیبا جان، طاهره جان بنت محمد هاشم، فرزانه جان بنت محمد عوض، فرشته جان بنت عبدالجبار، صابرہ جان بنت محمد هاشم، سعدیه جان بنت سید سلیم، شبانه جان، عایشه جان، ظریفه جان، مرسل جان بنت محمد صادق و شکریه جان.

په مهمانی همکاران رنگین کمان

بیآید و خنده کنید

مهتاب خانه، ستاره گان

اولی: وقتیکه آفتاب می برآید
ستاره ها کجا می روند؟
دومی: به خانه هایشان در
داخل مهتاب.

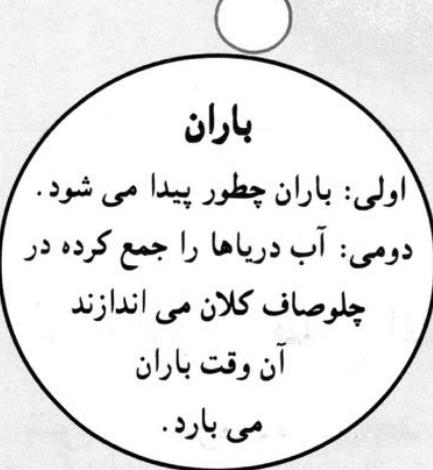

شميلا شاگرد مکتب متوسطه
چهار قلعه، وزیر آباد

حمدالله شاگرد
صفت سوم لیسه،
الفتح کابل

باران

اولی: باران چطور پیدا می شود.
دومی: آب دریاهای را جمع کرده در
چلو صاف کلان می اندازند
آن وقت باران
می بارد.

ماریا فرزند حبیب الله خان شاگرد

صفت سوم لیسه، الفتح کابل

پرواز

وژمه: اگر فیل خرطوم نمیداشت
چه می کرد؟
سپوزمی: به هوا پرواز می
نمود.

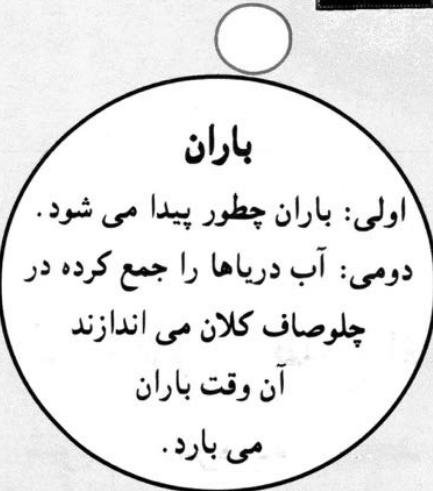
صفی الله شاگرد صفت سوم
لیسه، الففتح کابل

حمدالله شاگرد
صفت سوم لیسه،
الففتح کابل

نان

علم: کلمه، نان از کدام
حروف ساخته شده است؟
شاگرد که بسیار گرسنه
شده بود گفت: معلم
صاحب از آب، آرد و غلک

تباسیر

مادر: بچیم برو از دوکان یک
کمی تباسیر بیاور که دهان
برادرت پخته شده است.
پسر: مادر جان! تا صبح صبر کنید
فردا از مکتب می آورم.
در مکتب ما تباسیر
زیاد است.

حید ولد محمد
کبیرخان شاگرد
صفت پنجم
لیسه، امانی

آذان محمدی(ص)

صبح قبل از طلوع آفتاب با آواز آذان محمدی(ص) از خواب بیدار می شویم. پدرم به مسجد می رود. سحر خیزی کار خوب و نیکو می باشد.

فیل او مرغی

د محمد حامد «حمدرزی» ژیاره

ولی؟ که تول یو بل ته لاس ورکرو، فیل خو خه کوی چی له هفه خخه دلویوزورهم نه راباندی رسیری.

نورو مرغیانو وویل: مور چمتو یاستو. ته ووا یه چی خه وکو؟
شنى وویل: پریوردی چی لو مری زه ورشم او خپله خبره فیل ته وکرم.
که بی زما خبره ومنله، هفه دی هیخ او که بی زما خبره ونه منله نوبیا به خپل زور ورته وبا یو:

شنه والوته، او فیل ته راغله او وی وویل: ای فیله،

تانن سهار کله چی داویود خبلو لپاره سیند ته
تللى د بو تو په منع کی تیر شوی بی او زمور
خوب چی دی تر پسونو لاندی وژلی، په دی
پوهیبیری او که نه. فیل خواب ورکر: که
پوهیبیرم او که نه پوهیبیرم، خه تو پییر به وکری؟

شنى خواب ورکر: تو پییر بی دادی
چی که نه وی پوه شوی، او دا کاردی په
پتیو سترگو کری وی نو پوه شه چی زمور په
حق کی غت تیری شوی دی. او که پوهیبیری
هفه گوبی موضع ۵۵.

فیل وویل: اهه: او سخه شوی دی؟ نزی خو په بل

مخ نه ده او بنتی!

شنى خواب ورکر: نزی په بل مخ نه ده او بنتی. خو که تول یو له بل سره بد وکری نونبی په بل مخ شی. ته په خپله هم په دی خبره بنسه پوهیبیری. له همدى امله زه را گلم چی له تا خخه هیله وکرم چی نور زور په بو تو کی مه تیریره خکه چی مور هلتنه ژوند کرو.

فیل وویل: هم هفه زما لاره دده چی پری تیر شم او هلتنه او بله و خبیم.

شنى وویل: دنیا خودیره لویه ده، په داسی لاره لارش چی خوک تر پسونو لاندی نه شی.

فیل خواب ورکر: که خوک تر پسونو لاندی شی نو خه عهب لری. سل مرغی دی دیوه فیلل سره خارشی.

شنى بی په خواب کی وویل: داسمه ده چی فیل لوی دی. خو په مور هم خپل خانونه گران دی او که ته سم فکر و کری او انصاف ولری نو حق نه لری چی دا خبره په خوله را اوری. په هماعه توگه چی ته غواری خپل خان او بچیان دی آرامه او هوسا وی مور هم غوا ور چی همدا راز هوساینه ولرو. آیا ته په دی خوشاله کبیری چی خوک دی ستا کور رنگ

وونه وو، په یوه دبنته کی یوه دله مرغیانی او سبدلی. دوی د بو تو لاندی هگی اچولی بچی بی ایستلی وو.

یوه فیل هم په همغه دبنته کی ژوند کاوه. یوه ورخ چی فیل غوبنت د سیند په غایه او بله و خنی، په لاره کی بی د مرغیانو خوب چی تر پسونو لاندی کرل.

کله چی مرغیانی په دی پیښه خبری شوی دیری په غوسمه شوی او هری یوی خه وویل: یوی وویل: «زمور تقدیر همداسی دی، بله وویل «نری تل په بد مرغیو د که ده» او ... او خو یوه مرغی چی تر نورو بنا یسته و او «شنه» نومیده وویل: «زه دا خبری نه قبلوم. زه ایم چی دا دبنته د ژوند تر تولو بنه خای ده. خو ژوند باید یو حساب ولری او فیل باید زمور بچی تر پسونو لاندی نه کری.

مرغیانو وویل: داسمه ده چی فیل باید دا کارونه کری خوهفه بی کوی. مور باید خپل خای بدل کرو او داسی یوه خای ته لارش چی فیل هلتنه نه وی.

شنى وویل: داسی نه کبیری. که داسی وی نو هر خوک دبمن لری باید وتنبتسی او بل خای ته لارشی؟ داسمه نه ده. مور باید له خپل خان خخه دفاع و کری. دا زمور خاوره ده او مور باید هفه دبمن له شر خخه و ساتو مور وله خپل خای بدل کری؟ فیل دی خپله لاره بدله کری!

مرغیانو وویل: داسی خبره ده. خو خوک به بی فیل ته ووا بی؟

شنى وویل: مور! مگر مور د ژوند کولو حق نه لرو؟ همدا او س فیل ته ور خو او هفه ته وا یو چی نور حق نه لری په دی لاره باندی راشی.

مرغیانو بیا وویل: بنه، که فیل دا خبره ونه منله، بیا به خه کو؟ هسی نه چی ضد و کری او زمور نور بچیان تر پسونو لاندی کری.

شنى خواب ورکر: که فیل دا خبره ونه منله، نو داسی بلا به پری نازله کرم چی خلک بی په داستانونه کی ولوی. مور سمه خبره کو او د خدای «ج» تبول مخلوقات زمور پلوبان دی.

مرغیانو و خندل او وی وویل: ته ولی دا لویی خبری کوی؟ مور خونه شو کولا ی چی له فیل سره و جنگیگرو. شنى بی په خواب کی وویل:

کړی او بچې دی در په در کړي.

فیل وویل: په ماد هیچا زور نه رسیبری. زه فیل یم هر کار می چې زړه غواړی کوم یې.

شنى وویل: دا ومنه چې که انصاف که انصاف نه وي، د هر چا زور په بېل چا بردي. ته دې خپل لویوالی ته مه گوره. ژوند تل له عدل او دوستی سره خوردی او که نه مورهم کولای شو چې تا ته زیان ورسوو. کوم شاعر وايې چې «دبسمن دې که هر خومره کوچنې وي بیا بې هم خوارمه ګنې».

فیل وویل: ته ما ته و گوره چې تاغوندی ناپوهه مرغی ته خوابونه در کوم. خبری بس کړه او هفه د بوټو سیمه چې ته پکې او رسیبری هم زما .
۵۵

شنى ورته وویل: اې فیله، ضد مه کوه. زما خبره سمه ده، ته په خپله په دې خپرہ پوهیږي او نور هم پوهیږي زه راغلم چې له تا شخه هيله وکړم. راخه پر مور او په خپل ځان باندی ور حمیره او خاتنه بله لاره پیدا کړه او که نه ستا په خبره کې زیان دی. داسی بلا بدی په سر رابنکته کړو چې داستانو نه پې ولیکل شي.

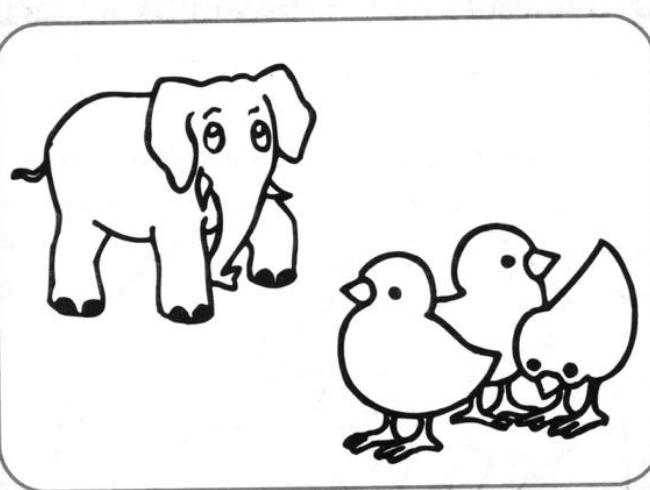
فیل وویل: ما چې خه وویل سم مې ویلې، ورڅه او هر کار مو چې له لاسه پوره وي وئې کړي.

شنى وویل: دېرې نه. ته چې په دې لویوالی د کوچنیو مرغیانو په آزارولونه شرمیری، نومور هم پوهیږي او چې خه وکړو! شنه بېرته نورو مرغیانو ته راغله او قصه یې ورته وکړه او وي وویل: او س نوتیاري شئ چې فیل له منځه یوسو.

مرغیانو وویل: هوکۍ، مور به د دې فیل چاره وکړو، او خرمن به تري وکړو. مګر هوربنتیبا، زمور خو په فیل زور نه رسیبری. شنى وویل: ولی نه؟ زمور زور پېږي بر دې، مور به ګام په ګام په مخ خواو خپل مقصده ته به رسیرو. څکه چې دا مړخت دی. لوړې ګام په خپله او چتوو او بیا به له چنگښو خخه مرسته وغواړو.

نورو مرغیانو و خندل او وي وویل: د چنگښو مرسته به د لیدلو ور وي! هغسو په خپله به شل شل اوسل، سل د فیل تریښو لاندی مرې کېږي!

شنى وویل: ما په دې برخه کې تبول فکرونه کړي دې. دا سمه ده چې مور نه شو کولای چې له فیل سره و چنگښو، که زړ مرغی هم وي په بېل یې زور نه رسیبری. خو فیل نه شی کولای چې والوزی او په هوا کې مور تریښو لاندی کړي. مور باید تولې ولوزو او ناخا په فیل برغل وکړو.

شخه دېر په عذاب باستو.

له خلورو خواو خخه به په فیل برغل وکړو. تولې باید دا هخه وکړو چې د فیل سترګې ژوبلې شي او کله چې فیل یوند شونور کار آسانه دی. هفه وخته پوری چې فیل نه دې یوند، هیڅ خوک حق نه لري چې آراء کښیني. او س یې نو پیل کړئ.

مرغیانو برغل پیل شو، په زر ګونو مرغی د فیل شا او خواهه الونی او تر خو چې فیل ځان خواهه نو سترګې یې پرې رنډي کړي، نور نو فیل هیڅ خای نه لیدلو.

مرغیانی راتولی شوې او ونې
ویل: بنې، او س نو کار نور هم
خراب شو، څکه چې فیل په غوشه
شوي او تول هفه بورتې به
تریښو لاندی کړي چې زمور بچې
پکې دی.

شنى وویل: نه، فیل او س هیڅ
خای نه وينې او تبوي دي، او س نو د
چنگښو در مرستي وار دي. شنى
چنگښو هه ور غږ کړ او د فیل د بې
انصافی قصه یې ورته وکړه.

چنگښو وویل: او س یې نومور
ته پېږدې، څکه چې مور هم له فیل

شنى ورته وویل: نوله مور سره مرسته وکړئ، نیمانی کار مور کړي
دی او نیم نور ستاسو په غاره دی او زه به او س تاسی هم پلان په لاس
در کرم.

شنى چنگښو ته راتولې د غږو کړ. تولې چنگښو راغلي او د فیل
مخې ته راتولې شوي او د قور، قور د غږونو په ایستلو یې پیل وکړ.
فیل له دې امله چې تبوي و له ځانه سره یې فکرو کړ چې هر خای چې
چنگښو وي هلتله او بې هم شته. خنګه چې د فیل سترګونه لیدل، نو په
پرمختګ یې پیل وکړ او چنگښو هم د قور قور غږونه ایستل.

چنگښو روانې یې او فیل هم ور پیږي روان و، په همدي وخت کې
یوې کندی ته ورسیدل چې دېره ژوره وه او لې او بې هم پکې وي.

چنگښو د کندی په دواړو خنډو و درېدې او مخامن لاره یې فیل ته
پرېښوده. فیل هم د او بود میندلو په نیانیت په مخ روانه ورغی تر هغه
چې کندی ته ورولوید او نورې ونه شو کړای چې له کندی خخه
راوو خی. له همدي امله وو چې چنگښو او مرغیانی د فیل له شر خخه
خلاصې شوي.

په دې وخت کې شنى فیل ته وویل: دا د هفه چا سزا ده چې انصاف
نه لري، په نورو باندی رحم نکوي او نور خلک بېوزلې او خوار ګنې.
او س ته هم دلته او سه او زه څم چې د فیل او مرغی کيسه لیکلوله
ویس.

پاى

بکس مکتب من

هنوز هفت ساله نشده بودم که مادر کلام، مادرم، پدرم، خواهران، برادران و خلاصه زن مهریان همسایه، ما نیز برایم نویند میدادند که وقتی به خیر دندان افتاد و نام خدا هفت ساله شدی برایت بکس مکتب می خویم و به خیر به مکتب داخل می شوی. روزها سپری می شد. اما دندانم نمی افتاد و لق هم نشده بود، شب ها خواب و خیال بکس مکتب را داشتم. با رویا، داشتن بکس خواب نموده و صبح به خاطر رسیدن به این آرمان بیدار می شدم.

تا اینکه یک روز بعد از نان چاشت به نزد مادر رفته و گفت: مادر جان! اگر دندانم نیفتاده و نوقت مکتبم نشده است خیر است برایم بکس بخرید، من آن را تا رفتن مکتب خراب نمی کنم. در همین گفتگو با مادر بودم که ناگهان باز هم مانند همشه دست به دهن برده و دندانم را که هنوز قدر راست ایستاده بود لمس کرده و شور دادم. هنوز دستم در دهانم بود که دفعتاً سیلی محکم به روبم نواخته شده طوری که ستاره های آسمان را در روز روشن دیدم. اشک در چشمانم جمع شد حیران بودم ~~جرا~~ مادر مهریانم اینقدر نامهریان شده بود. اگر بکس نمی خرد نه خرد پس مرا چرا ~~با~~ سیلی می زند. مادرم خشم خود را کنترول کرده و ایستاده شد با مهریانی گفت: بچیم! گپ مرا خود بشنو! هر وقت سن خریدن بکس را پیدا کردی من برایت بکس می خرم. وعده داده ام مسلمان باید به وعده خود وفا کند. اما گپ جایی دیگر است و آن اینکه دست ناشسته و کثیف خود را در دهن نزن هر گاه دندانت لق شد خود به خود می افتد. تو به زور ~~نمیتوانی~~ آن را بکشی اگر به زور بکشی این دندان شیرین است و دوباره عوض آن ~~نمی~~ برآید. هم چنان وقتی دندانت افتید، زیر آن را زبانک نزن که کج می برآید. حالا فهمیدی دیگر اینکه: اگر بکس مکتب را حالا بخرم، قدر آن در نزدت کم شده و کنه هم می شود. بگذار هر کار در موقع اش صورت بگیرد.

حالا فهمیدی؟ دستم را از دهانم کشیده با دل پر عقده و غمگین رفتم در اطاق دیگر خوابیدم. در خواب مکتب، بکس و معلم را خواب میدیدم. بکس ام نامنظم و پیر از کاغذ های بیکاره بود معلم صاحب قهر می شد، کتاب هایی نمی یافتم، تراشه، قلم پنسل را در بکسم ریخته بودم خلاصه بکس من باطله، دانی شده بود. گریان و پریشان بودم از خواب چیز ازده بیدار شدم دفعتاً دیدم کمه دندانم در ~~کف~~ دستم است. آهسته آهسته به طرف مادر روان شدم. مادر زحمت کش من هنوز هم مصروف کار بود. دندانم را که چک خریدن بکس مکتب بود نشان دادم. شاید فردا بکس می خرید.... اما ا عهده بستم هر گاه ~~حصا~~ ~~حاجت~~ بکس شدم آن منظم و پایان نکاه کنم.

معذرت می خواهیم!

اطفال و نوجوانان عزیزاً

صفحات (گل های ارسالی) و
(جواب به نامه ها) در شماره ۹۱
گنجانیده نشد. امید معذرت مارا
بپذیرید، نامه های زیادی از هرات،
کابل و پشاور رسیده که در شماره
بعدی جواب داده و به نشر خواهیم
سپرد.

والسلام

اداره رنگین کمان

ابرو باد

۱- اگر شمال و یا باد نباشد گدی پران همایون به هوا بلند
میشود.

۲- اگر آسمان ابر نشود باران نمیبارد.
آیا میدانید که:

ابر چگونه پیدا میشود؟

۳- باران از کجا می شود.

۴- اگر شمال و باد زیاد شود
چه واقع خواهد شد.

۵- در کدام فصل سال
شمال سرد می وزد.

۶- شمال و یا باد
چه فائدہ دارد؟

ابرو باد و مه خودشید و فلك همه در کارند
تا تو نانی به کف آری و به غفلت نخوری

کاکافرهاد پیرمردی خوش خو

کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو
کاکافرهاد پیرمردی خوش خو

آنها را می داند و می فهمد که با هر جانوری مثلًا با گاو، خر، گوسفند و آهو چگونه رفتار باید کرد. از مکر و حیله، رویاه صدها داستان شگفت انگیزی می داند که در قصوطي هیچ عطاری نیست. اطاق کاکافرهاد در همسایه گی ما واقع شده است.

در یک شب گرم تابستان که ما را خواب نمی برد

کاکافرهاد برای مایین گونه حکایت کرد: میدانم شما بچه های عزیز میخواهید یکی از داستانهای حالب قدیمی را بشنوید پس گوش کنید: در زمان های بسیار قدیم که تاریخ واقعی آن را درست نمیدانم یک روز

خرگوش به فکر سفر کردن افتاد و بعد از اینکه از هر جهت آماده شد از لانه اش بیرون آمده و راه سفر پیش گرفت. بسیار خوشحال بوده گاهی جست و خیز میکرد گاه از روی سنگی به سنگی می پرید گاه سبزه می خورد گاه به تقلید جانوران لنگ لنگان پیش میسرفت تا سراغجام به جنگل رسید آنجا هم آرام نگرفت. روز بعد از سبزه زار پهناوری گذشت از تپه ها و کوههای سخت هم گذر کرد تا عاقبت به چمنزار خرم و باصفائی رسید و قصد کرد چند روزی در آن سرزمین پر آب و درخت بماند.

کاکافرهاد پیرمردی خوش خو وزنده دل و شیرین زبان است.

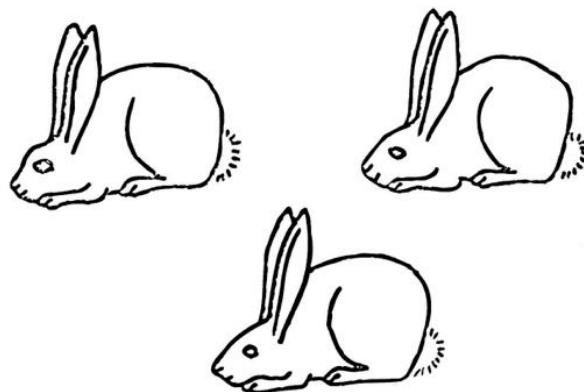
گرچه پیری براو سایه افگنده اما دندانهای سالم و سپیدش که هنگام خنده در دهانش غاییان می شود و دوچشمش که مثل دو گوهر شب تاب می درخشد از دور مانند دو نقطه نورانی به نظر میرسد.

در راه رفتن چون جوانان با قدمهای محکم راه پیروز زور و قوتیش در برابر سختی ها و دشواریها هنوز کم نشده است بهر حال پیر مرد دوست داشتنی و محبوبی میباشد مخصوصاً نگاهش

نافذ و گیرا است و در بیننده اثر میگذارد.

خانه این پیر مرد لطیف طبع و خوشخو مثل لباسهایش ساده است فقط یک اتاق دارد که آنرا در زمان جوانیش با خشت و گل درست کرده است کاکافرهاد در همین اتاق کوچک گلی غذا می پزد و میخورد کارهای خود را خودش انجام میدهد همیشه به خاطرات گذشته اش می اندیشد.

و علاوه بر اینها کاکافرهاد چیزهای عجیب و غریب را بسیار دیده حکایتها و سرگذشتهای شیرین فراوان شنیده است تمام حیوانات را دوست دارد طبیعت همه،

چیستان: خودش یکی است اما از صد چشم گریه می کند.

دان از که پیرامون بزم دارد مذکور هایی دید و زینت نمود

چیز

وقتی اطرافش را خوب نگاه کرد دید که او را باطنابی به شاخه، درخت آویخته اند اول خیال کرد خواب می بیند اما بعد از اینکه چند بار بدنش را به راست و چپ و جلو و عقب خم کرد و چشمانش را چند مرتبه بازوسته نمود فهمید آنچه می بیند حقیقت دارد و خواب نیست.

آنوقت آهی کشید و با خود گفت فهمیدم این کار رویاه چالاک و مکار است که مرا به این بلا گرفتار کرده و یقین دارم که به زور نمیتوانم خود را از خطر نجات دهم فقط باید بابکار بردن تدبیر خود را آزاد نگئیم.

اما از رویاه بگویم رویاه مکار وقتی خرگوش را در خواب به طناب بست و در شاخه، درخت آویزان کرد به آشپز خانه رفت تا تبری که بجای کارد از آن استفاده میکرد تیز کند و سرخرگوش را با آن ببرد و

او را کباب کند و بخورد از قضا در همین موقع خرس بزرگی زیر درختی که خرگوش در آن آویزان بود

رسید. خرگوش زرنگ ترس و وحشتیش را آشکار نساخت و به خنده، رویی سلامش کرد وقتی اورا متعجب دید گفت حق داری از کار و حال من تعجب

کی اما بدان و آگاه باش این طناب و این درخت خاصیتش اینست که اگر کسی به جای من قرار گیرد اولاً همه، منظره های دور و نزدیک در نظرش غایبان

از دور زمین وسیعی را دید که اطراف آن بواسطه چونه خط کشیده شده و ببروی تخته ای که بر چوبی نصب شده بود نوشته اند: (اینجاشکار گاه و لانه، من است کسی حق ندارد پا در اینجا بگذارد) «مالک چمنزار رویاه» آقای خرگوش که به چابکی و تیز دوی خود می بالید خنده، شیطنت آمیزی کرد و گفت چه حرفهای زیادی! من مالک این چمنزارم و هیچ کس حق ندارد درین جا پابگذارد، من داخل میشوم تا ببینم کی جرأت دارد جلو مرا بگیرد. جستی زد و از بالای چمن وارد سبزه زار شده بخوردن علف ها و شاخه های نازک و میوه ها پرداخت این خرگوش نسبت به خرگوشهای دیگر جرئت زیادی داشت با آنکه با احتیاط پیش می رفت ولی شاخها و سبزه ها به اثر وزیدن باد به حرکت در می آمد و خرگوش را ناراحت میکرد و ناچار پا به فرار میگذاشت وقتی می فهمید ترس اش بیجا بوده باز مطمئن و آرام میگشت و بکار خود ادامه میداد. پس از مدتی کم کم خاطرش جمع شد که دشمنی در آنجا وجود ندارد و همین اطمینان او را گستاخ تر و بی پروا تر کرد و آنقدر اینطرف و آنطرف دوید که خسته شد.

و با خیال راحت زیر درختی خوابید.
اما هنوز دیری نگذشته بود که از درد سینه بیدار شد.

اما هنوز دیری نگذشته بود که از درد سینه بیدار شد.

دانشنامه ایرانی
گلستان

چنگش رهائی یافته است لذا خرس زود باور را سرزنش کرد اما افسوس که ملامت فایده نداشت و شکار از دست رفته بود.

خرگوش وقتی رویاه و خرس را پشمیمان و حسرت زده دید برای اینکه زیادتر آزار شان دهد خربشه اش را که پر از علف های تازه و میوه کرده بود بردوش کشید و در حالی که گاه از شدت خوشحال می رقصید و گاه جست و خیز میکرد خندان خندان از نظر شان دور شد. پس از چند روزی خرگوش و چال بازی او از نظر خرس فراموش شد اما رویاه کسی نبود که دل خود را به آنچه پیش آمده راضی و شادمان نگهدارد. هر روز برای بدام انداختن خرگوش نقشه هامی کشید و به موفقیت خود اطمینان داشت تا عاقبت یک روز پس از اینکه ساعتها در فک فرور رفته بود خنده، مستانه ای کرد و به رفیقش گفت نقشه ای طرح کرده ام که خرگوش هر قدر هم زیرک باشد ممکن نیست جان بسلامت ببرد حرف نزن و ببین چه می کنم.

آنوقت رویاه حبله گر با چهار قطعه سنگ اجاقی

میشود. ثانیاً همه خوردنیهای خوشمزه را می بیند از اینها گذشته همه پرنده گان مطیع و فرمانبردار او می شوند هرچه از آنها بپرسد میگوید خرگوش آنقدر از این قبیل حرفها برای خرس کم عقل نقل کرد که خرس باور کرد و هوس کرد او هم بالا برود تا جای خوردنیها را ببیند و سرنوشت آینده اش را از مرغهای وحشی بپرسد به این امید زود سر دیگر طناب را که به زیر درخت بسته بود باز کرد و خرگوش را پائین آورد و بدنش را داخل قلاب طناب کرد و به خرگوش گفت زود اورا بالا بکشد البته خرگوش نسبت به خرس خیلی سبک تر بود اما چون پای جان درمیان بود آنقدر زحمت کشید و سرطناب را محکم به درخت بست. شاید اگر کمک خود خرس نبود خرگوش هرگز غیتوانست این کار سنگین را انجام دهد اما خرس از بس کم شعور بود خودش هم سعی میکرد تا خرگوش بتواند او را بالا کشد.

بلاخره خرگوش خرس را بالا کشید و دید رویاه در حالی که تبر تیزش را در دست گرفته و به سوی او می تازد فوراً پا به فرار گذاشت و پشت تخته سنگی پنهان شد.

رویاه وقتی زیر درخت رسید و خرس را بجای خرگوش دید تعجب کرد و گفت رفیق تو اینجا چه کار میکنی؟

خرگوش کجا رفت؟ خرس جواب داد خرگوش مرا بجای خود قرار داد تا تمام خوردنیهای را ببینم و با پرنده گان وحشی حرف بزنم و سرنوشتمن را از آنها بپرسم. اما هر چه اینطرف و آنطرف نگاه میکنم نه چیز تازه ای به نظرم میرسد و نه پرنده ای به این طرفها پرواز میکند تا آینده را از او بپرسم. رویاه فوراً فهمید که خرگوش زرنگ با نیرنگ وحیله از

چیستان: سبز است سبز لا نیس چرب است دنبه نیس.

دراز و دراز و دراز و دراز و دراز

عکس

چطور هستی؟ چرا اینجا آمده ای؟ برای چه آمده ای؟ معلوم میشود خیلی خسته ای اما هر چه به خوشروئی با او حرف زد جوابی نشنید خشم به خرگوش چیره شد و به تندي و تلغی گفت من در همه عمرم بچه، مانند تو بی تربیه ندیده ام چرا جواب سلام را نمی دهی؟ چرا حرف نمی زنی مگر گنگه هستی؟ گدی گگ باز هم خاموش بود آنوقت خرگوش عصبانی تر شد و گفت بین چه میگویم تا سه میشمارم اگر جواب ندادی هر بدی دیدی از چشم خودت دیدی! یک دوسه چون گدی گگ چیزی نگفت خرگوش که خیلی خشمگین شده بود تصور میکرد گدی گگ اورا مسخره کرده است با دودستش محکم گلوی را فشرد باز هم حرفی یا حرکتی ازو مشاهده نکرد خرگوش خواست به سرو صورت او بگوید. اما پنجه هایش در گردن قیری گدی گگ فرورفتہ بود و هرچه کوشش کرد نتوانست بپرون بیاورد ترسید و گفت پسرک خوب دست مرا رها کن قصدم آزار تو نبود خواستم سر بسرت بگذارم نمی خواهی بامن حرف بزنی نزن اما بچه های خوب بی جهت قهر نمیکنند خیلی ازین خوش آمد گوییها گفت اما همچنان دستهایش به گردن گدی گگ چسپیده بود خرس و رویاه وقتی خرگوش را گرفتار دیدند دلشان از خوشحالی می تپید و به دقت تماشا میکردند.

خرگوش وقتی گرفتاری خود را دید ترسید و به امید اینکه شاید با ضربت دیگری دستهایش را رها کند پاهاش را محکم به شکم گدی گگ زد اما به جای اینکه دستهایش آزاد شود پاهاش هم به شکم قیری گدی گگ چسپید و آنقدر تلاش کرد که خسته شد و در همین وقت رویاه و خرس خوشحال و خندان از پناهگاه بیرون آمدند خرگوش همینکه چشمش به آنها افتاد فهمید این دامی بوده که رویاه و خرس

درست کرد و در آن آتش افروخت یک تکه بزرگ قیر در دیگ انداخت و دیگ را روی آتش گذاشت و پس از آنکه قیر گرم و ملایم شد رویاه آنرا از دیگ بپرون آورد و باآن یک گدی گگ مقبول درست کرد رویاه

آنقدر بی عقل نبود که گدی گگ راناقص و بدقواره بسازد همه اعضای بدن دستها، پاها، سر، چشم، ابرو، شکمش را منظم نمود و هر کدام را در جای آن قرار داد. فقط گدی گگ موی نداشت و برای اینکه این عیب را هم نداشته باشد یک دسته مو از تن خرس کند و به سر او چسپاند و بعد سرش را شانه کرد و وقتی از هر جهت آماده و کامل شد خرس و رویاه آنرا در سرراهی که خرگوش از آنجا میگذشت روی تنه، افتاده، درختی گذاشتند و خودشان در پناهگاهی در آن حدود پنهان شدند.

ساعتی نگذشته بود که خرگوش از آنجا گذشت همینکه چشمش به گدی گگ افتاد خوشش آمد و به خیال اینکه جان دارد نزدیکش رفت و گفت سلام!

چیستان: یکدانه نان فتیر کل دنیا از او سیر.

برایش گسترده بودند.

وقتی خرس و رویاه به او نزدیک شدند رویاه گفت: خرگوش قشنگ خیلی خوشحال بودی که به مکرو حیله از دست من فرار کردی اما غافل بودی که اگر تو نادرست و فریبکاری من هم دست کمی از تو ندارم. مگر پدر و مادرت برایت ازمن حکایت نگفته اند؟ بهر حال حالا کار از کار گذشته و باز اسیر من شده ای خودت را آماده کن که میخواهم سرت را از تنت جدا سازم خرس باز میان حرفش دوید و گفت رفیق این خرگوش مکار خیلی مارا اذیت کرده است عقیده من اینست تا فردا زجرش بدھیم آنوقت او را بکشیم.

رویاه حرفش را قبول کرد و باهم بجمع کردن هیزم و خار پرداختند تا روز بعد اورا کباب کنند خرگوش فهمید مرگ برسرش سایه افگنده و اگر بار دیگر تدبیر خوبی بکار نبرد جانش در خطر است وقتی خرس و رویاه نزدیک شدند به التماس گفت می دام که این بار از دست شما جان بسلامت بدر نخواهم برد و خواه و ناخواه باید بیرم اما انتظار دارم که بزرگی فرمائید و مرا روی این خارها نیندازید و گزنه باید به سختی جان بکنم بلکه باطنابی گلویم را بیندید تا کباب گدم خرس و رویاه که دلشان از دست او خون بود میخواستند خرگوش به سخت ترین و دردناکترین حال بیمرد و خرگوش برای اینکه آنها را بیشتر به این کار تحریک کند از نو بنای زاری و التماس داشت و می گفت از شما خواهش میکنم برمن رحم کنید روی خرمن خار پرتاهم نکنید اول مرا در آتش بیندازید تا شکنجه بینم اما رویاه و خرس به ناله و زاری او اعتنای نکرددند.

و پس از اینکه دست و پایش را از تن گدی گگ

قیری جدا ساختند یکی دستهایش را گرفت و یکی پاهاش را و پس از اینکه سه چهار بار به جلو و عقب تاب دادند از بلندی روی خرمن خار و هیزم پرتاپ کردند.

خرگوش همینکه روی خارها افتاد ناله ای کرد و آنها از اینکه خرگوش را به سزای اعمالش رسانیده اند خیلی خوشحال شدند اما چند لحظه بیشتر طول نکشید که خرگوش از بالای خارها روی زمین جست و در حالی که از زیر دل می خنید گفت: خدا حافظ آقای رویاه و خدا حافظ آقا خرس دیدید که این دفعه هم به فکر و حیله جان به دربردم خیال کردید که از خار و بوته می ترسم؟ غافل بودید که جست و خیز کردن روی خار و شاخه های هیزم برای من بازی و سرگرمی است سه ماه بعد ازین جریان این خرگوش با خرگوش دیگری دعوا کرد و یکدیگر را در جوی آب انداختند و تن Shan به گل آلوده شد. بعد از بیرون آمدن از آب زیر درختی خوابید. تا خشک شود حرارت ملایم خورشید در آنروز آنقدر مطبوع بود که کم کم بخواب رفت و وقتی بیدار شد، اول پنداشت که خواب می بیند اما وقتی صدای خرس و رویاه را شنید فهمید، که بار

چیستان: آب ده آب، حوض گلاب چیس؟

دیگر اسیر دشمنان خونخوار قدیم خود شده است.
خواست فرار کند اما پی برد که باطنای او را به چوب
بلندی محکم بسته اند و دانست که این دفعه مثل
دفعه های پیش نیست که دو دشمن خشمگین را که
به حیله گری او خوب آگاه شده اند غافل کند و
بگریزد ولی خود را نباخت و باز به فکر طرح نقشه
افتاد دراین هنگام رویاه و خرس به او نزدیک شدند.

خرس با خنده تمسخر آمیزی گفت: خوب آقای
خرگوش حالت چطور است؟ بگویینم این دفعه چه
نقشه طرح کرده ای این بار هم امیدوار هستی که جان
سلامت ببری؟ این بار ممکن نیست از دست ما فرار
کنی هم اکنون کیابت میکنیم و خواهی دید، خرگوش
بجای اینکه خودرا ببازد و از ترس بлерزد. خنده
جانانه ای کرد خرس و رویاه در شگفت شدند. رویاه
گفت: آقای خرگوش مگر نفهمیدی که چه گفتم؟ گفتم
بیش از چند لحظه دیگر زنده نیستی و هم اکنون
کیابت میکنیم خرگوش خنده، دیگری کرد و گفت:
فهمیدم اما من ساعتی پیش از قصر خنده آمده ام نی
دانم چه قصر زیبا و دلگشائی است هرکس دالان او را
بیند در تمام مدت عمرش به هر چه گرفتار و اسیر
شود غمگین نمی گردد. خرس و رویاه هردو در فکر
فرو رفتند، رویاه گفت توکه باید بیمری پس راه قصر و
جای آنرا به مابگو خرگوش گفت حرفی ندارم نشان
میدهم اما بادست و پای بسته چگونه همراه شما
بیایم؟ نترسید من قصد فرار ندارم، زیرا عمرم به
پایان رسیده و اگر آزاد هم باشم چند روزی دیگر
بیشتر زنده نخواهم بود و خیلی دلم میخواهد به جران
مکر و حیله ای که با شما کرده ام دراین آخر عمر
خدمتی به شما بکنم.

چرب زبانی خرگوش این دفعه هم خرس و رویاه را
فریب داد دست و پایش را باز کردند و یک سر طناب
را به کمرش بستند تا راه (قصرخنده) را به آنها نشان
دهد خرگوش پیش و رویاه و خرس از دنبال او برآه

افتادند پس از مدتی به درختی رسیدند که تنه، آن
ازیک طرف سوراخ بزرگی داشت، خرگوش در حالی که
می رقصید جست و خیز میکرد خوشحال و با نشاط
بود لذا او به رویاه گفت این است (قصر خنده) که
هر کس داخل آن را نگاه کند همیشه با نشاط خوشحال
و خندهان خواهد بود.

خرس و رویاه چند لحظه به یکدیگر نگریسته و بعد
سرهای شان را با هم داخل سوراخ تنه درخت کردند،
بچه های خوب می دانید چه برسران آمد؟ تنه خالی
درخت لانه زنبور بود زنبورها وقتی آن دو جانور را
دیدند به خیال اینکه قصد آزار شان را دارند به خرس
و رویاه هجوم بردن.

و انقدر بر تن و سرشان نیش زدند که آن دو جانور
از ترس و وحشت خرگوش را فراموش کرده پا به فرار
گذاشتند. هنوز از درخت دور نشده بودند، که از پشت
سرصدای خنده به گوششان رسید و همینکه به پشت
سرنگریستند چشمان به خرگوش افتاد که با صدای
بلندی می خندهید خرس و رویاه که دراین موقع بجای
امنی رسیده بودند رویه خرگوش کرده گفتند: مگر
توعده ندادی که قصر خنده را نشان مابدهی
خرگوش به تمسخر گفت: همین (قصر خنده) بود اگر
برای شما گریه آور بود برای من خنده آور بود وقتی
این جمله را گفت، برای اینکه بیشتر ریشخند و
مسخره شان کند، خنده بلندی سرداد خنده اش انقدر
با صدای بلند بود که تمام پرنده گان، همه، سنجابها
قام بقه ها و حشرات خلاصه همه جانورانی که در
اطراف بودند، بجز رویاه و خرس شریک شادی و
خوشحالی خرگوش شدند. بدین تدبیر این بار هم
خرگوش باز از گزند آن دو جانور شریر جان به سلامت
برد اما برای اینکه بار دیگر گرفتار و اسیر شان نشود
از آن پس همیشه با احتیاط در چمن و صحراء راه می
رفت و جست و خیز میکرد.

پایان

چیستان: از در درآمد حیدری قباء سفید لنگی زری . ۷۶۰۰۰۵۰۰

علاقمندان عزیز مجله ما در کشور کانادا میتوانند از آدرس ذیل مجله رنگین کمان را بدست بیاورند:
Kabul Farm Supermarket, 55B Beverly Hills Drive, Toronto, CANADA Tel: (416) 245-7679

Standard Chartered Grindlays Bank Peshawar, Branch
 Sanayee Institute of Education And Learning (SIEAL)
 Account : in Rs. 01779842301 in US\$: 01779843162

آدرس بانکی:

- لطفاً کارت اشتراک را خانه پری نموده و آن را با پول تعیین شده به آدرس های ما بفرستید.
- آدرس تان را مکمل، دقیق و خوانا بنویسید.
- باشندگان شهر پشاور جهت تکمیل مراحل شخصاً با اداره مجله در قاس شوند.
- کسانیکه در خارج از شهر پشاور زندگی می کنند لطفاً پول خود را به آدرس بانکی داده شده ارسال و رسید آنرا با کارت اشتراک به آدرس پستی مجله بفرستند.

حق الاشتراک در مجله رنگین کمان

اشتراک ۳ ماهه	اشتراک ۶ ماهه	اشتراک سالانه	در داخل کشور :
شاگردان مکاتب موسسات، ادارات دولتی و افراد.....	۲۴ افغانی ۹۶ افغانی	۴۸ افغانی ۱۹۲ افغانی	۹۶ افغانی
۴۸ افغانی			۱۰ افغانی
قیمت یک شماره برای شاگردان مکاتب ۸ افغانی و برای موسسات و افراد ۱۰ افغانی			
در پاکستان :			
شاگردان مکاتب یک شماره ۱۰ (روپیه)	۶۰ روپیه پاکستانی	۱۲ روپیه پاکستانی	شاگردان مکاتب یک شماره ۱۰ (روپیه)
موسسات، ادارات دولتی و افراد (۲۰ روپیه)	۱۲ روپیه پاکستانی	۲۴ روپیه پاکستانی	موسسات، ادارات دولتی و افراد (۲۰ روپیه)
داخل پاکستان از طریق پستی (شاگردان مکاتب) ...	۹۰ روپیه پاکستانی	۱۸ روپیه پاکستانی	داخل پاکستان از طریق پستی (موسسات) ...
داخل پاکستان از طریق پستی (موسسات) ...	۲۴۰ روپیه پاکستانی	۴۸۰ روپیه پاکستانی	داخیل پاکستان از طریق پستی (موسسات) ...
کشور های آسیایی کشور های اروپایی، امریکایی، استرالیایی و افریقایی	۱۰ دالر امریکایی ۱۵ دالر امریکایی	۲۰ دالر امریکایی ۳۰ دالر امریکایی	۱۰ دالر امریکایی ۲۰ دالر امریکایی

لطفاً این آدرس ها را بخاطر بسیارید!

آدرس دفتر کابل : کوچه جومن کلب، چارراهی حاجی یعقوب، شهرنو. تیلفون: ۳۲۴۷۲

آدرس دفتر هرات : باغچه شغال، جاده مخابرات، شهرهرات تیلفون: ۲۲۲۶۲۷

آدرس دفتر پشاور :

۱. بنیاد انکشافی سنانی (استیجیوت تعلیمی و آموزشی سنایی) بونیورستی تاون، رحمان بابا رود، پشاور پاکستان غیر خانه: F-10-A G.P.O Box # 73 تیلفون: ۹۲-۹۱-۸۴۲۱۶۵
۲. کورس عالی لسان انگلیسی کابل سنتر اورکری پلازه، یونیورستی تاون چوک پشاور، پاکستان تیلفون: ۹۲ - ۹۱ - ۸۴۲۱۵۵
۳. مکتب ابتدائیه سعدیه یا کورس لسان انگلیسی کابل سنتر بخش انانث آبدره رود عقب مرکز فرهنگی اسلامی افغانستان.

اسم و تخلص :
 آدرس مکبل :

چگونه میخواهید مجله را بدست آرید؟

- ۱ - خود تان از اداره، مجله آنرا تسلیم میشود؟
- ۲ - به اداره، مکتب تان ارسال گردد؟
- ۳ - از طریق پست؟
- ۴ - توسط شخص ارتباطی؟

کارت
اشتراک
مجله رنگین
کمان

FUNDED:

SDF
۲۰۰۰

۴۰۰۰

Children at Risk
(KINDEREN IN DE KNEL)

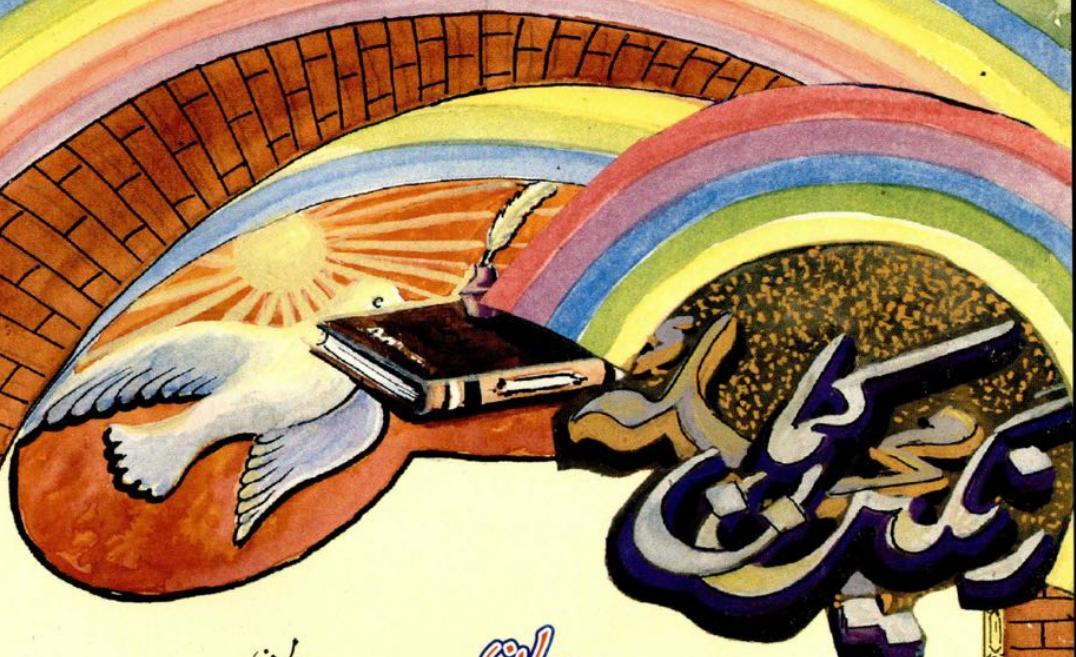
۲۰۰۰

مرجع تمویل کننده

ACKU
مکتب
PK
6878-45
89 /
v3/n91

پریست ماسات

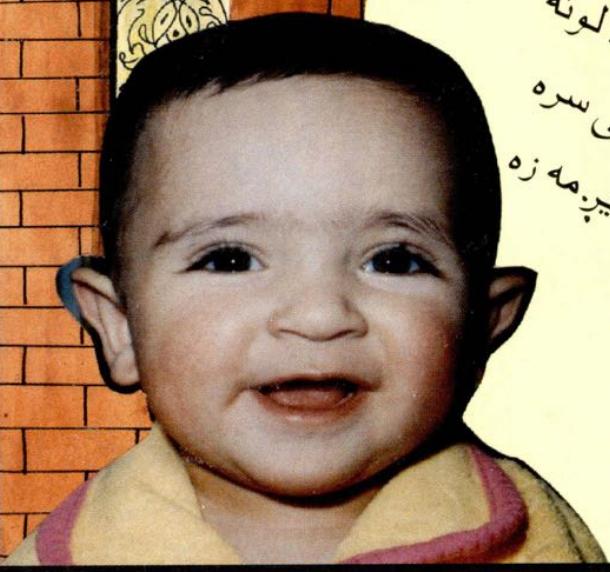
مخصوص اطفال زیر چون

د وطن ماشومان

بنایسته گلان دوطن
سبا گوانان دوطن
هم پکی سره گلوونه
هر یو کی شته لالونه
په مینی مینی سره
در کی تور یپه مه زه

مونب ماشومان دوطن
ن که تنکی زلمی بیو
وطن کی شته با غونه
بنایسته بنایسته بی غرونہ
موی خلیل وطن جودوو
تنه مود ژو نه خونه بی

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library